

Den Europæiske Unions Tidende

C 330

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

30. december 2006

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

Den Blandede Parlamentariske Forsamling for Partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af Gruppen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater

Den 12. samling blev afholdt den 20.-23. november 2006 i Bridgetown (Barbados).

2006/C 330/01

Protokol fra mødet mandag den 20. november 2006

Højtideligt åbningsmøde	1
Den Blandede Parlamentariske Forsamlings møde	1
1. Den Blandede Parlamentariske Forsamlings sammensætning	1
2. Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter	1
3. Stedfortrædere	1
4. Vedtagelse af den foreslåede dagsorden (ACP-EU/3932/06)	1
5. Godkendelse af protokollen fra den 11. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU (EUT C 307 af 15.12.2006)	2
6. Redegørelse ved Louis Michel, medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling og humanitær bistand	2
7. Kommissionens opfølgning på beslutninger vedtaget på den 11. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 19.-22. juni 2006 i Wien (Østrig)	2
8. Spørgetid til Kommissionen	2
9. Drøftelse med Kommissionen	2
10. Uopsættelige spørgsmål, emne 1: Situationen i den østafrikanske region i AVS-gruppen	2

2006/C 330/02

Protokol fra mødet tirsdag den 21. november 2006

1. Stedfortrædere	3
2. Drøftelse om situationen i Den Demokratiske Republik Congo (uden beslutning)	3
3. Redegørelse ved Noel A. Lynch, minister for turisme og international transport (Barbados)	3
4. Rapport fra de økonomiske og sociale partnere	3
5. Tale af Mark Malloch Brown, FN's vicegeneralsekretær, om FN's arbejde og rolle i det 21. århundrede	3

2006/C 330/03

Protokol fra mødet onsdag den 22. november 2006

1. Stedfortrædere	4
2. Godkendelse af protokollen fra mødet mandag den 20. november og tirsdag formiddag den 21. november 2006	4
3. Redegørelse ved Paula Lehtomäki, minister for udenrigshandel og udvikling og formand for Rådet (Finland)	4
4. Redegørelse ved dr. Onofre Rojas, minister og national anvisningsberettiget for EUF (Den Dominikanske Republik), for Casimir Oye Aba, minister for udviklingsplanlægning og -programmering og formand for AVS-Rådet (Gabon)	4
5. Spørgetid til Rådet	4
6. Drøftelse med Rådet	5
7. Betænkning af Ana Gomes og William Duguid (Barbados) for Udvalget om Politiske spørgsmål om håndvåben, lette våben og bæredygtig udvikling (AVS-EU/3892/06/endel.)	5
8. Uopsættelige spørgsmål, emne 2: Undersøgelse af forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er)	5
9. Betænkning af Eija-Riitta Korhola og Achille Tapsoba (Burkina Faso) for Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø om vand i udviklingslandene (AVS-EU/3916/06/endel.)	5

2006/C 330/04

Protokol fra mødet torsdag den 23. november 2006

1. Stedfortrædere	6
2. Godkendelse af protokollen fra mødet onsdag den 22. november 2006	6
3. Opsummering af workshopperne	6
4. Redegørelse ved Pascal Lamy, generaldirektør for Verdenshandelsorganisationen (WTO)	6
5. Afstemning om ændringerne til forretningsordenen	6
6. Afstemning om beslutningsforslagene i betænkningerne fra de tre stående udvalg	6
7. Afstemning om uopsættelige beslutningsforslag	6
8. Diverse sager	7
9. Tid og sted for Den Blandede Parlamentariske Forsamlings 13. samling AVS-EU	7
Bilag I Alfabetisk fortegnelse over medlemmerne af Den Blandede Parlamentariske Forsamling	8
Bilag II Tilstedeværelsesliste, mødet den 20.-23. november i Bridgetown	11
Bilag III Bilag til mødet mandag den 20. november 2006	14
Bilag IV Vedtagne beslutninger	15
— Beslutning om turismens indvirkning på AVS-landenes udvikling	15
— Beslutning om håndvåben, lette våben og bæredygtig udvikling	22
— Beslutning om vand i udviklingslandene	31
— Beslutning om undersøgelse af forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er)	36

I

(Meddelelser)

DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING FOR PARTNERSKABSFTAEN MELLEM PÅ DEN ENE SIDE MEDLEMMERNE AF GRUPPEN AF STATER I AFRIKA, VESTINDIEN OG STILLEHAVET OG PÅ DEN ANDEN SIDE DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DETS MEDLEMSSTATER

BRIDGETOWN

(Barbados)

PROTOKOL FRA MØDET MANDAG DEN 20. NOVEMBER 2006

(2006/C 330/01)

(Mødet åbnet kl. 11.05)

Højtideligt åbningsmøde

Talere:

Billie A. Miller, seniorminister og udenrigs- og handelsminister (Barbados), René Radembino-Coniquet, formand for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, Glenys Kinnock, formand for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Owen S. Arthur, premierminister og finansminister (Barbados), som erklærede den 12. samling for åben.

(Mødet udsat kl. 12.20 og genoptaget kl. 15.10)

FORSÆDE: RENÉ RADEMBINO-CONIQUET

Medformand

Den Blandede Parlamentariske Forsamlings møde

Formanden bød velkommen til alle deltagerne.

1. Den Blandede Parlamentariske Forsamlings sammensætning

Formanden meddelte, at listen over medlemmer af Den Blandede Parlamentariske Forsamling, som fremsendt af myndighederne i AVS-landene og formanden for Europa-Parlamentet, ville blive vedføjet protokollen som bilag.

2. Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter

Formanden meddelte, at AVS-landenes myndigheder havde fremsendt en liste over ikke-parlamentariske repræsentanter. Han foreslog i henhold til partnerskabsaftalens artikel 17, stk. 1, og artikel 1 i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings forretningsorden, at disse repræsentanter blev indskrevet, og at deres navne blev vedføjet protokollen som bilag.

Den Blandede Parlamentariske Forsamling godkendte dette.

3. Stedfortrædere

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Badia i Cuchet (for Ferreira), Budreikaitė (for Kułakowski), Bushill-Matthews (for Coelho), Evans (for Dobolyi), Klass (for Langendries), Lavarra (for Arif), Myller (for Rosati), Seeber (for Schröder) og Zaleski (for Wijkman).

4. Vedtagelse af den foreslåede dagsorden (ACP-EU/3932/06)

Formanden meddelte, at fristerne var følgende:

— for ændringsforslag til beslutningsforslag, som indgår i betænkningerne fra de stående udvalg: mandag den 20. november kl. 18.00

- for ændringsforslag til kompromisbeslutningsforslag: tirsdag den 21. november kl. 15.00
- for spørgsmål vedrørende afstemningsprocedurerne: torsdag den 23. november kl. 9.00, skriftligt.

Den foreslåede dagsorden vedtoges, som den fremgår af denne protokol.

5. Godkendelse af protokollen fra den 11. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU (EUT C 307 af 15.12.2006)

Protokollen godkendtes.

6. Redegørelse ved Louis Michel, medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling og humanitær bistand

Indlæg af Louis Michel, for Kommissionen, med særlig henvisning til programmeringen af den 10. EUF.

7. Kommissionens opfølgning på beslutninger vedtaget på den 11. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 19.-22. juni 2006 i Wien (Østrig)

Kommissæren henviste til et omdelt dokument, der indeholdt nærmere oplysninger om Kommissionens opfølgning på beslutninger vedtaget i Wien.

8. Spørgetid til Kommissionen

Der blev stillet 22 spørgsmål til Kommissionen.

Michel besvarede spørgsmålene skriftligt og gav mundtlige svar på tillægsspørgsmålene, der blev stillet af følgende:

Spørgsmål nr. 1 af Kaczmarek om programmeringen af den 10. EUF;

Spørgsmål nr. 11 af Agnoletto (for Morgantini) om inddragelse af civilsamfundet;

Spørgsmål nr. 22 af Duguid (Barbados) om øget budgetstøtte;

Spørgsmål nr. 6 af Scheele om sundhed og social udvikling;

Spørgsmål nr. 5 af Cornillet om forfalskning af lægemidler;

Spørgsmål nr. 7 af Aubert om mangel på sundhedspersonale;

Spørgsmål nr. 8 af Bowis om malaria- og tuberkulosevacciner;

Spørgsmål nr. 2 af Hall om ulovlig skovfældning;

Spørgsmål nr. 13 af Bushill-Matthews om bekæmpelse af ulovlig indvandring fra Afrika;

Spørgsmål nr. 12 af Agnoletto om EU's internationale handelspolitik og afrikanske migranter til Europa;

Spørgsmål nr. 21 af Schnellhardt (for Gahler) om Togo;

Spørgsmål nr. 15 af Gomes om rettergang mod fanger i Etiopien;

Spørgsmål nr. 20 af Schlyter om dumping af giftigt affald i Côte d'Ivoire;

Spørgsmål nr. 19 af Gomes (for Jardim Fernandes) om koleraepidemien i Angola;

Spørgsmål nr. 16 af Van Hecke om det nordlige Uganda.

Stillerne af spørgsmål nr. 3 — Goudin — og 17 — Carlotti — havde ingen tillægsspørgsmål.

Stillerne af spørgsmål nr. 4, 9, 10, 14 og 18 var ikke til stede.

9. Drøftelse med Kommissionen

Talere: Deerpalsing (Mauritius), McAvan, Carlotti, Nyassa (Cameroun), Cornillet, Schmidt, Budreikaitė, Barry (Senegal), Van Hecke, Akpovi (Benin), Cavuati (Fiji), Conteh (Sierra Leone), Sylla (Mali), Kinnock, Sebetela (Botswana), Aubert og Geingob (Namibia).

Michel besvarede indlæggene.

10. Uopsættelige spørgsmål, emne 1: Situationen i den østafrikanske region i AVS-gruppen

Talere: Gahler, Gomes, Darbo (Tchad), Van Hecke, Deng (Sudan), Aubert, Berend, Omar (Djibouti), Teshoma Toga (Etiopien), Evans, Mugambe (Uganda), Kaczmarek og Mantovani.

Michel besvarede indlæggene og afrundede drøftelsen.

(Mødet hævet kl. 19.05)

René RADEMBINO-CONIQUET og
Glenys KINNOCK
Medformænd

John KAPUTIN og
Dietmar NICKEL
Medgeneralsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET TIRSDAG DEN 21. NOVEMBER 2006

(2006/C 330/02)

(Mødet åbnet kl. 9.15)

FORSÆDE: GLENYS KINNOCK

*Medformand***1. Stedfortrædere**

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Badia i Cuchet (for Ferreira), Budreikaitė (for Kułakowski), Bushill-Matthews (for Coelho), Evans (for Dobolyi), Hegyi (for Van Lancker), Klass (for Langendries), Lavarra (for Arif), Morgantini (for Wurtz), Myller (for Rosati), Posdorf (for Ribeiro e Castro), Seeber (for Schröder) og Zaleski (for Wijkman).

2. Drøftelse om situationen i Den Demokratiske Republik Congo (uden beslutning)

Talere: Berend, Sylla (Mali), Evans, Akpovi (Benin) og Van Hecke.

FORSÆDE: RENÉ RADEMBINO-CONIQUET

Medformand

Talere: Aubert, Nguema Owono (Ækvatorialguinea), Deva, Deng (Sudan), Gomes, Hall, de Sousa (Angola) og Zaleski.

Michel, medlem af Kommissionen, besvarede indlæggene.

Beslutning: at udarbejde skrivelser til præsident Kabila og Bemba på vegne af Den Blandede Parlamentariske Forsamling med opfordring til, at valresultatet respekteres.

FORSÆDE: GLENYS KINNOCK

*Medformand***3. Betænkning af L. Boyce Sebetela (Botswana) og Hans-Peter Mayer for Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finansiering og Handel om turismens indvirkning på AVS-landenes udvikling (AVS-EU/3871/06/ændel.) Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finanser og Handel Redegørelse ved Noel A. Lynch, minister for turisme og international transport (Barbados)**

Sebetela (Botswana) og Mayer fremlagde deres betænkning.

Lynch, Barbados' minister for turisme og international transport, talte til forsamlingen.

Talere: Berend, Jiménez (Den Dominikanske Republik), Cornillet, Deerpalsing (Mauritius), Schlyter, Conteh (Sierra Leone), Martens, Novak, Schnellhardt, McAvan, Seeber og Zaleski.

Baum og Martens (Kommissionen) og Lynch besvarede indlæggene.

Sebetela (Botswana) og Mayer afrundede drøftelsen.

Formanden opfordrede repræsentanten for Eritrea til at tale til forsamlingen om situationen i den østafrikanske region i AVS-Gruppen, da han ved en fejl ikke var opført på listen over talere, da drøftelsen blev afholdt dagen før. Han var desværre ikke til stede.

4. Rapport fra de økonomiske og sociale partnere

Dantin, formand for AVS-EU-Opfølgingsudvalget, præsenterede rapporten.

(Mødet hævet kl. 11.45 og genoptaget kl. 14.35)

5. Tale af Mark Malloch Brown, FN's vicegeneralsekretær, om FN's arbejde og rolle i det 21. århundrede

Malloch Brown holdt sin tale.

Talere: Kinnock, Martínez Martínez, Straker (Saint Vincent og Grenadinerne), Deva, Agnoletto, Bowis, Gomes, Conteh (Sierra Leone), Evans, Sebetela (Botswana) Seeber og Deng (Sudan).

Malloch Brown besvarede indlæggene.

(Mødet hævet kl. 15.37)

René RADEMBINO-CONIQUET og

Glenys KINNOCK

Medformænd

John KAPUTIN og

Dietmar NICKEL

Medgeneralsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET ONSDAG DEN 22. NOVEMBER 2006

(2006/C 330/03)

(Mødet åbnet kl. 9.11)

FORSÆDE: RENÉ RADEMBINO-CONIQUET

Medformand

1. Stedfortrædere

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Badia i Cuchet (for Ferreira), Budreikaitė (for Kulakowski), Bushill-Matthews (for Coelho), Evans (for Dobolyi), García-Margallo y Marfil (for Herranz García), Hegyi (for Van Lancker), Klass (for Langendries), Lavarra (for Arif), Mauro (for López-Istúriz White), Morgantini (for Wurtz), Myller (for Rosati), Pomés Ruiz (for Gaubert), Posdorf (for Ribeiro e Castro), Seeber (for Schröder) og Zaleski (for Wijkman).

Spørgsmål nr. 4 af Lehideux om det støttebeløb, der i 2007 blev tildelt de AVS-lande, der er berørt af reformen af den fælles markedsordning for sukker;

Spørgsmål nr. 5 af Gomes om straffrihed i Afrika;

Spørgsmål nr. 7 af Van Hecke om Somalia;

Spørgsmål nr. 8 af Gahler om politikken om Zimbabwe og mennesker i nød;

2. Godkendelse af protokollen fra mødet mandag den 20. november og tirsdag formiddag den 21. november 2006

Taler: Bushill-Matthews

Protokollerne godkendtes med en mindre formatændring.

Spørgsmål nr. 9 af Jardim Fernandes om det uafhængige særlige undersøgelsesudvalg for Østtimor;

Spørgsmål nr. 11 af Martínez Martínez (for Valenciano Martínez-Orozco) om politisk dialog om ulovlig indvandring og de vedtagne foranstaltninger;

Spørgsmål nr. 13 af Bushill-Matthews om bekæmpelse af ulovlig indvandring fra Afrika;

3. Redegørelse ved Paula Lehtomäki, minister for udenrigshandel og udvikling og formand for Rådet (Finland)

Lehtomäki afgav en redegørelse på vegne af Rådet for Den Europæiske Union.

Spørgsmål nr. 19 af Schmidt om ulovlig migration;

Spørgsmål nr. 15 af Cornillet om forfalskning af lægemidler;

Spørgsmål nr. 16 af Bowis om sundheds- og handicapsspørgsmål og landestrategidokumenter;

4. Redegørelse ved dr. Onofre Rojas, minister og national anvisningsberettiget for EUF (Den Dominikanske Republik), for Casimir Oye Aba, minister for udviklingsplanlægning og -programmering og formand for AVS-Rådet (Gabon)

Onofre Rojas afgav en redegørelse på vegne af AVS-Rådet.

Spørgsmål nr. 17 af Agnoletto om Abuja-erklæringen om offentlige sundhedsudgifter og Den Europæiske Udviklingsfond;

Spørgsmål nr. 18 af Agnoletto (for Holm) om Den Europæiske Unions antiterrordiplomati.

Tillægsspørgsmålene af Bowis til spørgsmål nr. 16 og af Agnoletto til spørgsmål nr. 17 blev også besvaret af Onofre Rojas for AVS-Ministerrådet

5. Spørgetid til Rådet

Der blev stillet tre spørgsmål til AVS-Ministerrådet.

Onofre Rojas besvarede følgende spørgsmål:

Spørgsmål nr. 1 af Carlotti om regionale AVS-EU-konferencer.

Stillerne af spørgsmål nr. 2 og 3 var ikke til stede.

Der blev stillet 16 spørgsmål til EU-Rådet.

Lehtomäki besvarede følgende spørgsmål og tillægsspørgsmål:

Der var ikke tillægsspørgsmål til følgende spørgsmål:

Spørgsmål nr. 10 af Goudin om EU's fiskeripolitik i tredjelande;

Spørgsmål nr. 6 af Carlotti om politiske fanger i Eritrea;

Spørgsmål nr. 14 af Lehideux (for Polfer) om Frontex og udvikling.

Stilleren af spørgsmål nr. 12 var ikke til stede.

6. Drøftelse med Rådet

Talere: Willmott, Naib (Eritrea), Akpovi (Benin), Jardim Fernandez, Milebou-Aubusson (Gabon), Tiheli (Lesotho), Mzambi (Zimbabwe), Gahler, Nguema Owono (Ækvatorialguinea), Geingob (Namibia), Gomes, Sylla (Mali), formand Kinnock, Mayer, Sebetela (Botswana), Lehtomäki (EU-Rådet) og Rojas (AVS-Rådet).

7. Betænkning af Ana Gomes og William Duguid (Barbados) for Udvalget om Politiske spørgsmål om håndvåben, lette våben og bæredygtig udvikling (AVS-EU/3892/06/ændel.)

Ana Gomes og William Duguid (Barbados) fremlagde deres betænkning.

Talere: Gahler, Sylla (Mali), Jöns, Nguema Owono (Ækvatorialguinea), Van Hecke, Deng (Sudan), Schmidt, Nduwimana (Burundi), Morgantini, Ali (Etiopien), Korhola, Mayer and Baum (Kommissionen).

William Duguid (Barbados) og Gomes afrundede drøftelsen.

(Mødet hævet kl. 13.10 og genoptaget kl. 15.10)

FORSÆDE: GLENYS KINNOCK

Medformand

8. Uopsættelige spørgsmål, emne 2: Undersøgelse af forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er)

Formanden meddelte, at det pga. tekniske problemer ikke ville være muligt at afholde den planlagte videokonference med kommissær Peter Mandelson i Bruxelles. Hans tale ville imidlertid blive holdt af en repræsentant for Kommissionen og derefter omdelt til medlemmerne.

Taler: Schlyter.

Billie A Miller, seniorminister og udenrigs- og handelsminister (Barbados), afgav sin erklæring.

Claude Martens (Kommissionen) læste kommissær Mandelsons erklæring op.

Talere: Sturdy, Deepalsing (Mauritius), Carlotti, Mesfin Namatra (Etiopien), Hall, Cavuilati (Fiji), François (Saint Lucia), Schlyter, Agnoletto, Mporogomyi (Tanzania), Martens, Conteh (Sierra Leone), Schmidt, Deva, Dombrovskis, Osei-Ameyaw (Ghana), Schnellhardt og Larue (Seychellerne).

Martens og Billie Michel besvarede indlæggene.

9. Betænkning af Eija-Riitta Korhola og Achille Tapsoba (Burkina Faso) for Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø om vand i udviklingslandene (AVS-EU/3916/06/ændel.)

Eija-Riitta Korhola og Achille Tapsoba (Burkina Faso) fremlagde deres betænkning.

FORSÆDE: AKPOVI

Næstformand

Talere: Bowis, Lavarra (for Arif), Jiménez (Den Dominikanske Republik), Hall og Conteh (Sierra Leone).

FORSÆDE: GLENYS KINNOCK

Medformand

Talere: Aubert, Morgantini (for Wurtz), Aylward, Bushill-Matthews (for Coelho), McAvan, Klass (for Langendries), Scheele, Abdourhamane (Niger), Novak, Roithová, Seeber (for Schröder), Awdu (Cameroun), Veneto og Baum (Europa-Kommissionen).

Eija-Riitta Korhola og Achille Tapsoba (Burkina Faso) afrundede drøftelsen.

(Mødet hævet kl. 18.20)

René RADEMBINO-CONIQUET og

Glenys KINNOCK

Medformænd

John KAPUTIN og

Dietmar NICKEL

Medgeneralsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET TORSDAG DEN 23. NOVEMBER 2006

(2006/C 330/04)

(Mødet åbnet kl. 9.10)

FORSÆDE: GLENYS KINNOCK

*Medformand***1. Stedfortrædere**

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Budreikaitė (for Kułakowski), Bushill-Matthews (for Coelho), García-Margallo y Marfil (for Herranz García), Hegyi (for Van Lancker), Klass (for Langendries), Lavarra (for Arif), Mauro (for López-Istúriz White), Morgantini (for Wurtz), Myller (for Rosati), Pomés Ruiz (for Gaubert), Posdorf (for Ribeiro e Castro), Seeber (for Schröder) og Zaleski (for Wijkman).

2. Godkendelse af protokollen fra mødet onsdag den 22. november 2006

Protokollen godkendtes.

3. Opsummering af workshopperne

- Breaux (Trinidad og Tobago) om samarbejde med EU om AVS-råvarers konkurrencedygtighed: rom og andre AVS-produkter.
- Barry (Senegal) om aspekter af miljøforvaltningssystemer til beskyttelse af afvandingsområder og økosystemer langs kysten.
- Gomes om behandling af hiv/aids: identifikation, måling og dækning af omkostningerne.

4. Redegørelse ved Pascal Lamy, generaldirektør for Verdenshandelsorganisationen (WTO)

Pascal Lamy, generaldirektør for Verdenshandelsorganisationen, kunne ikke gennemføre sin præsentation pga. tekniske problemer. Hans tale blev omdelt.

(Mødet udsat kl. 10.15 og genoptaget kl. 10.30)

FORSÆDE: GLENYS KINNOCK

*Medformand***5. Afstemning om ændringerne til forretningsordenen**

Der blev afholdt delt afstemning (artikel 34, stk. 2, i forretningsordenen).

AVS-Gruppen stemte om alle ændringsforslagene under ét.

EU-Gruppen stemte om ændringsforslag 1 for sig og om ændringsforslag 2-5 under ét.

Alle ændringsforslag blev vedtaget af begge grupper.

6. Afstemning om beslutningsforslagene i betænkningerne fra de tre stående udvalg

- Betænkning om turismens indvirkning på AVS-landenes udvikling (AVS-EU/3871/06/ændel.) — Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finanser og Handel. Medordførere: L. Boyce Sebetela (Botswana) og Hans-Peter Mayer.

Ændringsforslag 1 og 3 vedtoges.

Beslutningen, som ændret, vedtoges enstemmigt med én stemme hverken for eller imod.

- Betænkning om håndvåben og lette våben og bæredygtig udvikling (AVS-EU 3892/06/ændel.) — Udvalget om Politiske Spørgsmål. Ordførere: Ana Gomes og William Duguid (Barbados).

Ordførerne fremsatte ét mundtligt ændringsforslag. Det mundtlige ændringsforslag vedtoges.

Beslutningen, som ændret, vedtoges enstemmigt med to stemmer hverken for eller imod.

- Betænkning om vand i udviklingslandene (AVS-EU 3916/06/ændel.) — Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø. Ordførere: Achille Tapsoba (Burkina Faso) og Eija-Riitta Korhola.

Ændringsforslag 3, 7 og 12-14 (med mundtlig ændring) vedtoges

Beslutningen, som ændret, vedtoges enstemmigt med fire stemmer hverken for eller imod.

7. Afstemning om uopsættelige beslutningsforslag

- Uopsætteligt beslutningsforslag om undersøgelsen af forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler (AVS-EU 3958/06/komp.).

Ændringsforslag 1, 12, et mundtligt ændringsforslag til punkt 17 og ændringsforslag 17 vedtoges.

Beslutningen, som ændret, vedtoges enstemmigt med én stemme hverken for eller imod.

- Uopsætteligt beslutningsforslag om situationen i den østafrikanske region i AVS-Gruppen (AVS-EU 3960/06/komp.).

Ændringsforslag 1, 3, 7-8, til punkt S og T, 9-10, 16, 23-28, 30, 33-34, til punkt 35-36, og ændringsforslag 38 vedtoges.

Der blev anmodet om delt afstemning og hemmelig afstemning om beslutningen som helhed, som ændret.

Indlæg: Sithole (Sydafrika) og Cornillet.

Kaczmarek, Mauro, Sithole (Sydafrika) og Mporogomyi (Tanzania) blev udnævnt til stemmeoptællere.

Beslutningen, som ændret, forkastedes (AVS-afstemning: 11 for, 27 imod og to hverken for eller imod; EU-afstemning: 53 for, én imod og tre hverken for eller imod).

8. Diverse sager

Gahler præsenterede Wiesbaden, hvor Den Blandede Parlamentariske Forsamlings næste samling skulle afholdes.

Formanden fremsatte nogle bemærkninger i anledning af, at John Bryan Rose, som havde arbejdet i EU-sekretariatet for Den Blandede Parlamentariske Forsamling i 29 år, ville gå på pension.

Formanden takkede myndighederne i Barbados for deres arbejde med at tilrettelægge samlingen og diverse selskabelige arrangementer.

9. Tid og sted for Den Blandede Parlamentariske Forsamlings 13. samling AVS-EU

Den Blandende Parlamentariske Forsamlings 13. samling berammes til den 23.-28. juni 2007 i Wiesbaden (Tyskland).

(Mødet hævet kl. 11.52)

René RADEMBINO-CONIQUET og
Glenys KINNOCK
Medformænd

John KAPUTIN og
Dietmar NICKEL
Medgeneralsekretærer

BILAG I

ALFABETISK FORTEGNELSE OVER MEDLEMMERNE AF DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING

Repræsentanter fra AVS-landene

RADEMBINO-CONIQUET (GABON), formand
 BENIN (næstformand)
 CAMEROUN (næstformand)
 ÆKVATORIALGUINEA (næstformand)
 GHANA (næstformand)
 JAMAICA (næstformand)
 KENYA (næstformand)
 NIUE (næstformand)
 SAINT VINCENT OG GRENADINERNE (næstformand)
 SEYCHELLERNE (næstformand)
 SALOMONØERNE (næstformand)
 SWAZILAND (næstformand)
 ZAMBIA (næstformand)
 ANGOLA
 ANTIGUA OG BARBUDA
 BAHAMAS
 BARBADOS
 BELIZE
 BOTSWANA
 BURKINA FASO
 BURUNDI
 KAP VERDE
 CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK (DEN)
 TCHAD
 COMORERNE
 CONGO (Republikken)
 CONGO (Den Demokratiske Republik)
 COOKØERNE
 CÔTE D'IVOIRE
 DJIBOUTI
 DOMINICA
 DOMINIKANSKE REPUBLIK (DEN)
 ERITREA
 ETIOPIEN
 FIJI
 GAMBIA
 GRENADA
 GUINEA
 GUINEA-BISSAU
 GUYANA
 HAITI
 KIRIBATI
 LESOTHO
 LIBERIA
 MADAGASCAR
 MALAWI
 MALI
 MARSHALLØERNE
 MAURETANIEN
 MAURITIUS
 MIKRONESIEN
 MOZAMBIQUE
 NAMIBIA
 NAURU
 NIGER
 NIGERIA
 PALAU
 PAPUA NY GUINEA
 RWANDA
 SAINT KITTS OG NEVIS
 SAINT LUCIA
 SAMOA
 SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE
 SENEGAL
 SIERRA LEONE
 SOMALIA
 SYDAFRIKA

Repræsentanter fra Europa-Parlamentet

KINNOCK, formand
 GAHLER (næstformand)
 MANTOVANI (næstformand)
 VERGES (næstformand)
 CARLOTTI (næstformand)
 MITCHELL (næstformand)
 JOAN I MARÍ (næstformand)
 LULLING (næstformand)
 KAMIŃSKI (næstformand)
 CORNILLET (næstformand)
 MARTÍNEZ MARTÍNEZ (næstformand)
 BOWIS (næstformand)
 GOUDIN (næstformand)
 AGNOLETTI
 ALLISTER
 ARIF
 AUBERT
 AYLWARD
 BEREND
 BULLMAN
 BUSK
 CALLANAN
 COELHO
 DEVA
 DILLEN
 DOBOLYI
 DOMBROVSKIS
 EK
 FERNANDES
 FERREIRA
 GAUBERT
 GOMES
 GRABOWSKA
 GRÖNER
 HERRANZ GARCÍA
 HAUG
 HALL
 HOLM
 JÖNS
 KACZMAREK
 KORHOLA
 KUŁAKOWSKI
 KOZLIK
 LANGENDRIES
 LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE
 LEHIDEUX
 LOUIS
 MARTENS
 MAYER
 McAVAN
 MORILLON
 NOVAK
 PLEGUEZUELOS AGUILAR
 POLFER
 RIBEIRO E CASTRO
 ROITHOVÁ
 ROSATI
 SARTORI
 SCHNELLHARDT
 SCHRÖDER
 STURDY
 SCHEELE
 SORNOSA MARTÍNEZ
 SCHLYTER
 SCHMIDT
 SPERONI
 VENETO

SUDAN
SURINAM
TANZANIA
TIMOR-LESTE
TOGO
TONGA
TRINIDAD OG TOBAGO
TUVALU
UGANDA
VANUATU
ZIMBABWE

VALENCIANO MARTINEZ-ORO
VAN LANCKER
VAN HECKE
de VILLIERS
WIELAND
WIJKMAN
WILLMOTT
WURTZ
ZÁBORSKÁ
ZANI
ZĚLE

UDVALGET OM POLITISKE SPØRGSMÅL

AVS-medlemmer

NDUWIMANA (BURUNDI), formand
LUTUNDULA (Demokratiske Republik CONGO (Den)), næstformand
DUGUID (BARBADOS), næstformand
ANGOLA
BELIZE
BENIN
COOKØERNE
DJIBOUTI
ÆKVATORIALGUINEA
FIJI
GRENADA
GUINEA
HAITI
LIBERIA
MAURETANIEN
NAMIBIA
NIGERIA
NIUE
PAPUA NY GUINEA
SAINT VINCENT OG GRENADINERNE
SUDAN
TOGO
TUVALU
UGANDA
ZIMBABWE

Medlemmer af Europa-Parlamentet

CALLANAN, formand
JÖNS, næstformand
POLFER, næstformand
CARLOTTI
COELHO
DILLEN
DOBOLYI
GAHLER
GAUBERT
GOMES
GRABOWSKA
GRÖNER
HERRANZ GARCÍA
KACZMAREK
KAMINSKI
LÓPEZ ISTÚRIZ
LOUIS
MANTOVANI
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MORILLON
SARTORI
SCHMIDT
VAN HECKE
WIELAND
WURTZ
ZANI

UDVALGET OM ØKONOMISK UDVIKLING, FINANSER OG HANDEL

AVS-medlemmer

FRANCOIS (SAINT LUCIA), formand
SEBETELA (BOTSWANA), næstformand
DARBO (TCHAD), næstformand
ANTIGUA OG BARBUDA
CAMEROUN
CONGO (Republikken)
CÔTE D'IVOIRE
ERITREA
ETIOPIEN
GABON
GHANA
GUYANA
KENYA
MALI
MAURITIUS
MIKRONESIEN
PALAU
SAMOA
SENEGAL
SIERRA LEONE
SYDAFRIKA
SWAZILAND
TANZANIA
TONGA
TRINIDAD OG TOBAGO
ZAMBIA

Medlemmer af Europa-Parlamentet

SCHLYTER, formand
DOMBROVSKIS, næstformand
RIBEIRO E CASTRO, næstformand
AGNOLETTO
BEREND
BULLMANN
BUSK
CORNILLET
DEVA
FERREIRA
JOAN I MARI
KINNOCK
KOZLÍK
LANGENDRIES
LEHIDEUX
LULLING
MAYER
McAVAN
MITCHELL
PLEGUEZUELOS AGUILAR
ROSATI
SPERONI
STURDY
VAN LANCKER
de VILLIERS
ZĚLE

UDVALGET OM SOCIALE ANLIGGENDER OG MILJØ**AVS-medlemmer**

OUMAROU (NIGER), formand
SANGA, SALOMONØERNE næstformand
SITHOLE (MOZAMBIQUE), næstformand
BAHAMAS
BURKINA FASO
KAP VERDE
COMORERNE
DOMINICA
DOMINIKANSKE REPUBLIK (DEN)
GAMBIA
GUINEA-BISSAU
JAMAICA
KIRIBATI
LESOTHO
MADAGASCAR
MALAWI
MARSHALLØERNE
NAURU
RWANDA
SAINT KITTS OG NEVIS
SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE
SEYCHELLERNE
SOMALIA
SURINAM
TIMOR-LESTE
VANUATU

Medlemmer af Europa-Parlamentet

SCHEELE, formand
NOVAK, næstformand
ARIF, næstformand
ALLISTER
AUBERT
AYLWARD
BOWIS
EK
FERNANDES
GOUDIN
HALL
HAUG
HOLM
KORHOLA
KUŁAKOWSKI
MARTENS
ROITHOVA
SCHNELLHARDT
SCHRÖDER
SORNOSA MARTÍNEZ
VALENCIANO MARTÍNEZ-OROZCO
VENETO
VERGES
WIJKMAN
WILLMOTT
ZÁBORSKÁ

BILAG II

TILSTEDEVÆRELSESLISTE, MØDET DEN 20.-23. NOVEMBER I BRIDGETOWN

RADEMBINO-CONIQUET (Gabon), formand	KINNOCK, formand
DE SOUSA (Angola)	AGNOLETTO
DUGUID (Barbados)	ALLISTER
AKPOVI (Benin) (næstformand)	AUBERT
SEBETELA (Botswana)	AYLWARD
TAPSOBA (Burkina Faso)	BADIA I CUCHET (for FERREIRA) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
NYASSA (Cameroun) (næstformand)	BEREND ⁽¹⁾ ⁽²⁾
KAGUER DARBO (Tchad)	BOWIS (næstformand)
BOUNKOULOU (Republikken Congo)	BUDREIKAITÉ (for KULAKOWSKI)
KAPUNG YAV (Den Demokratiske Republik Congo) (*)	BUSHILL-MATTHEWS (for COELHO)
AMON-AGO (Côte d'Ivoire)	BUSK
ABDI SAID (Djibouti)	CARLOTTI (næstformand)
ANTEM (Ækvatorialguinea)	CALLANAN
NAIB (Eritrea)	CORNILLET (næstformand)
TOGA (Etiopien)	DEVA
CAVUILATI (Fiji) (*)	DOMBROVSKIS
MILEBOU-AUBUSSON (Gabon)	EVANS (for DOBOLYI) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
TOURAY (Gambia)	FERNANDES ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
OSEI-AMEYAN (Ghana)	GAHLER (næstformand)
BERNARD CHERON (Haiti)	GARCÍA-MARGALLO Y MARFIL (for HERRANZ GARCÍA) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
BLACK (Jamaica) (*)	GOMES
KAMOTHO (Kenya) (næstformand)	GOUDIN (næstformand)
TIHELI (Lesotho) (*)	GRABOWSKA
MATOLA (Malawi)	HALL
IMBARCAOUANE (Mali)	HAUG
DEERPALSING (Mauritius)	HEGYI (for VAN LANCKER) ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
SITHOLE (Mozambique)	JOAN I MARÍ (VP) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
GEINGOB (Namibia)	JÖNS
ABDOU (Niger)	KACZMAREK
POLISI (Rwanda)	KAMINSKI
HARRIS (Saint Kitts og Nevis)	KLASS (for LANGENDRIES)
FRANCOIS (Saint Lucia)	KORHOLA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
STRAKER (Saint Vincent og Grenadinerne) (næstformand)	KOZLÍK
BARRY (Senegal)	LAVARRA (for ARIF)
LARUE (Seychellerne)	LEHIDEUX
CONTEH (Sierra Leone)	LOUIS ⁽¹⁾ ⁽²⁾
MAGGA (Salomonøerne)	LULLING (næstformand)
SITHOLE (Sydafrika)	MANTOVANI (VP) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
GARANG DENG (Sudan)	MARTENS
RODGERS (Surinam)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ (næstformand)
MPOROGOMYI (Tanzania)	MAURO (for LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
MUGAMBE (Uganda)	MAYER
KAMANGA (Zambia) (*)	McAVAN
	MORGANTINI (for WURTZ) ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
	MYLLER (for ROSATI)
	NOVAK
	PLEGUEZUELOS AGUILAR
	POLFER ⁽¹⁾ ⁽²⁾
	POMES RUIZ (for GAUBERT) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
	POSDORF (for RIBEIRO E CASTRO) ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

ROITHOVÁ
 SARTORI
 SCHEELE
 SCHLYTER
 SCHMIDT
 SCHNELHARDT
 SEEBER (for SCHRÖDER)
 SORNOSA MARTÍNEZ
 SPERONI ⁽¹⁾ ⁽²⁾
 STURDY
 VAN HECKE
 VENETO ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
 WILLMOT
 WIELAND
 ZALESKI (for WIJLMAN)
 ZABORSKA
 ZILE ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

(*) Land repræsenteret af en person, der ikke er parlamentsmedlem.

⁽¹⁾ Til stede den 20. november 2006.

⁽²⁾ Til stede den 21. november 2006.

⁽³⁾ Til stede den 22. november 2006.

⁽⁴⁾ Til stede den 23. november 2006.

Observatør:

Cuba: MARICHAL

Øvrige tilstedeværende:

ANGOLA

VALENTE
 GALA
 JOSÉ
 ALBERTO

BARBADOS

HUMPHREY
 GODDARD

BENIN

BONIFACE

BOTSWANA

BATLHOKI
 MODISE

BURKINA FASO

LANKOANDE
 TAHO

CAMEROUN

AWUDU MBAYA
 DANATA
 BAH

CONGO (Republikken)

PANDET

CÔTE D'IVOIRE

MOLLE MOLLE

ÆKVATORIALGUINEA

EVUNA

ETIOPIEN

BEDRI
 MOHAMED ALI
 KEBEDE ABERA
 NAMARRA

GABON

KOMBILA
 SANNI

GHANA

BAAH

HAITI

RAYMOND

KENYA

WAMBUA
 KIOKO
 POGHISIO

MALI

DIALLO Djimé
 SYLLA
 MAGASSOUBA

MOZAMBIQUE

ERNESTO
 MIGUEL

NAMIBIA

DE WAAL
 KEEJA

NIGER

YERIMA BAKO

SAINT VINCENT OG GRENADINERNE

THOMAS

SALOMONØERNE

MA'AHANUA

SYDAFRIKA

SOOKLAL

GIBSON

MAGAU

SUDAN

ALLOBA

BEDRI

JERVESE

SURINAM

ESAJAS

HIWAT

SITAL

RETHIPAL

UGANDA

ACEMAH

AMONGI

DOMBO

ZAMBIA

MBEWE

ZIMBABWE

CHAMISA

MUCHENGETI

AVS-EU-RÅDET

ROJAS Minister og national anvisningsberettiget for EUF (Den Dominikanske Republik)

LEHTOMÄKI Statssekretær i Forbundsudenrigsministeriet (Finland), formand for Rådet

KOMMISSIONEN

MICHEL Medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling og humanitær bistand

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG (EØSU)

DANTIN Medlem

KING Medlem

KIRIRO Medlem

DET TEKNISKE CENTER FOR SAMARBEJDE PÅ LANDBRUGSOMRÅDET OG I LANDDISTRIKTERNE (TCL)

BOTO

DE OVERSØISKE LANDES OG TERRITORIERS ASSOCIERING (OCTA)

STANBROOK

AVS-SEKRETARIATET

KAPUTIN Generalsekretær

EU-SEKRETARIAT

NICKEL Generalsekretær

BILAG III

BILAG TIL MØDET MANDAG DEN 20. NOVEMBER 2006

Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter

DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK CONGO

KAPUNG YAV

Chargé d'affaires a.i., DRC's Ambassade, Bruxelles

ZAMBIA

H.E. Irene M. KAMANGA

Zambias ambassadør, Bruxelles

FIJI

H.E. Ratu Seremaia Tuinausori CAVUILATI

Fijis ambassadør, Fijis ambassade i Bruxelles

JAMAICA

H.E. Peter C. BLACK

Højkommissær for Jamaica i CARICOM

LESOTHO

H.E. Mamoruti TIHELI

Lesothos ambassadør, Lesothos ambassade i Bruxelles

BILAG IV

VEDTAGNE BESLUTNINGER

	<i>Side</i>
— om turismens indvirkning på AVS-landenes udvikling (AVS-EU 3871/06/ændel.)	15
— om håndvåben, lette våben og bæredygtig udvikling (AVS-EU 3892/06/ændel.)	22
— om vand i udviklingslandene (AVS-EU 3916/06/ændel.)	31
— om undersøgelse af forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er) (AVS-EU 3958/06/ændel.)	36

BESLUTNING ⁽¹⁾**om turismens indvirkning på AVS-landenes udvikling**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bridgetown (Barbados) den 20.-23. november 2006,
- der henviser til forretningsordenens artikel 17, stk. 1,
- der henviser til artikel 24 i AVS-EU-partnerskabsaftalen, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000,
- der henviser til Fiji-erklæringen, som blev vedtaget den 20. oktober 2004 på det 7. regionale seminar for økonomiske og sociale interessegrupper i AVS-EU under ledelse af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,
- der henviser til beslutningen om turisme og udvikling i forbindelse med forvaltning og kontrol af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), som blev vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i marts 2001 i Libreville (Gabon) ⁽²⁾,
- der henviser til beslutningen om turisme og udvikling, som blev vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas) ⁽³⁾,
- der henviser til den etiske kodeks for turisme, som blev vedtaget på Verdensturistorganisationens generalkonference i Santiago (Chile) den 1. oktober 1999 og støttet af FN's Generalforsamlings resolution, som blev vedtaget den 21. december 2001 ⁽⁴⁾,
- der henviser til beslutningen om den kulturelle dimension i udviklingssamarbejdet, navnlig aspekterne vedrørende kulturarv og turisme, som blev vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets (udviklingssamarbejde) resolution af 30. november 1998 om bæredygtig turisme i udviklingslande,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning om turisme og udvikling, vedtaget den 8. september 2005,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finanser og Handel (ACP-EU/3871/06/fin.),

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling den 23. november 2006 i Bridgetown (Barbados).

⁽²⁾ EFT C 265 af 20.9.2001, s. 39.

⁽³⁾ EFT C 59 af 1.3.2000, s. 41.

⁽⁴⁾ A/RES/56/212.

⁽⁵⁾ EFT C 271 af 24.9.1999, s. 73.

Turismens betydning for den økonomiske udvikling og international handel

- A. der henviser til, at turismen uomtvisteligt er en drivkraft til forbedring af udviklingslandenes situation på alle områder, og der henviser til, at turismen har tendens til at spille en større og større rolle i den internationale handel på trods af de nylige naturkatastrofer, der har berørt turiststrømmene til flere af verdens regioner,
- B. der henviser til, at organiserede turistprogrammer, og individuelle rejser, i stigende grad omfatter flere turistdestinationer i mere end ét land, hvilket bidrager til et øget regionalt samarbejde og styrkelse af forbindelserne mellem landene,
- C. der henviser til, at turismen udgør et af de grundlæggende elementer i enhver konsekvent udviklingspolitik, der gennemføres i udviklingslandene, og der henviser til, at forbindelser til andre økonomiske sektorer, primært landbrug og fiskeri, fødevarer- og drikkevarerproduktion og -forarbejdning, andre fremstillingsindustrier, håndværksproduktion og transport og finansielle tjenester, bør fremmes,
- D. der henviser til, at turismeaktiviteter kan medføre behov for infrastrukturprojekter på områderne transport, energi, nye kommunikationsteknologier, boliger, sanitære forhold eller sundhed og hygiejne i udviklingslandene,
- E. der henviser til, at det er afgørende, at sådanne projekter både kommer lokalsamfundene og turistbranchen til gode,
- F. der henviser til, at det ofte er mislykkedes for turistindustrien at etablere stærke bånd til de nationale økonomier, der henviser til, at turistinfrastrukturen for det meste er i udenlandsk eje, og at investeringerne styres af de betragtelige finansielle og fiskale incitamenter, de enkelte lande tilbyder i indbyrdes konkurrence,
- G. der henviser til, at det beløb, der strømmer fra rige til fattige lande som følge af turismen er dobbelt så stort som det beløb, regeringerne giver i bistand, og der henviser til, at ud af 50 mindst udviklede lande har 46 nu turismen som den største kilde til fremmed valuta,
- H. der henviser til, at i 41 af verdens 50 fattigste lande udgør turisme mere end 5 % af BNP og/eller 10 % af eksporten,
- I. der henviser til, at der i NEPAD-basisdokumentet specifikt drøftes turismens betydning for Afrika, og at dokumentet indeholder en turismehandlingsplan, som blev godkendt af AU i 2004, og som inkluderer anerkendelse af økoturismens og den kulturelle turismes betydning for Afrika,
- J. der henviser til, at der bør tilskyndes til lokale investeringer i hotel- og restaurationsbranchen, enten gennem politikker, der giver mulighed for oprettelse af lokale private virksomheder og andelsvirksomheder, som kunne fremstille de varer og tjenesteydelser, der tidligere blev importeret, eller gennem joint ventures mellem lokale og internationale virksomheder,
- K. der henviser til de aktuelle forhandlinger om de økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er), som fra den 1. januar 2008 vil erstatte den unilaterale, præferencehandelsordning for handelsforbindelser mellem AVS-staterne og EU,

Turismens betydning for miljøbeskyttelse og bevarelse af kulturarven

- L. der henviser til, at bæredygtig turisme kun kan udvikles, hvis der tages hensyn til de naturlige og kulturelle forhold samt til traditionerne i de lokalsamfund, hvor der udvikles turisme,
- M. der henviser til, at turismen ikke skal opfattes som miljøets fjende, men tværtimod som dets stærkeste allierede, fordi bevarelsen af miljø og kulturarv er en forudsætning for, at turismen kan blive rentabel,
- N. der henviser til, at myndighederne bør gøre en særlig indsats for de former for turisme, der tager hensyn til miljøet, såsom økoturisme, landboturisme og solidarisk turisme,
- O. der henviser til, at turismen lever af at bevare og udvikle den lokale arv, naturlig og kulturel, materiel og ikke-materiel, samt historiske bygninger,

- P. der henviser til, at myndighederne bør lægge særlig vægt på turisternes sikkerhed og sikkerheden omkring turistanlæg og turiststeder,
- Q. der henviser til, at følsomme områder kun bør åbnes op for turismeinvesteringer efter evaluering af deres kapacitet til at klare indvirkningen af turistaktiviteterne,
- R. der henviser til, at det er berettiget, at regeringer efter høring af repræsentative organisationer i turistsektoren opstiller strenge regler for besøg på steder, hvor der kommer mange turister,
- S. der henviser til, at tanken om at fastsætte grænser for turiststrømmene til små østater, bjergområder og kystområder med meget stor vækst i turismen, bør integreres og accepteres af de nationale myndigheder,
- T. der henviser til, at uplanlagt og ukoordineret turismeudvikling kan belaste de sparsomme vand- og energiressourcer, lægge pres på de vildtlevende dyr og marine ressourcer i beskyttede områder og true økologisk skrøbelige områder,
- U. der henviser til, at det kan blive nødvendigt, at EU hjælper regeringerne med at udarbejde, overvåge og gennemføre lovgivning om kontrol af adgangen til og brugen af økologisk skrøbelige områder,
- V. der henviser til, at det til beskyttelse af miljøet og overholdelse af Kyoto-protokollens mål om bæredygtig udvikling er nødvendigt at sikre overensstemmelse mellem energianvendelse og transportpolitik,

Turismens betydning for folkesundhed og uddannelse, herunder den sociale indvirkning af sexturismen

- W. der henviser til, at et lands folkesundhed har indflydelse på, om turister ønsker at besøge det,
- X. der henviser til, at turoperatører bør oplyse turisterne om risikoen for sygdomme og skader på en bestemt destination eller ved en bestemt turistaktivitet samt om værtssamfundets normer og værdier,
- Y. der henviser til, at turismen nødvendigvis har en indvirkning på folkesundheden gennem nødvendige hygiejneregler, sundhedsforanstaltninger, vaccinationskampagner samt udbredelse af kendskab til sygdomsforebyggelse,
- Z. der henviser til, at en passende finanspolitik rettet mod turistbranchen kan skaffe staten indtægter, som kan bidrage til at forbedre sundhedsfaciliteter, der både kan komme lokalbefolkningen og turister til gode,
- AA. der henviser til, at rejseadfærden kan forværre turisternes sundhedsproblemer og lægge et unødigt pres på de lokale sundhedstjenester,
- AB. der henviser til, at hiv/aids, tuberkulose og malaria nu er verdensomspændende plager,
- AC. der henviser til, at meget smitsomme sygdomme som diarréinfektioner, åndedrætslidelser, feber af ukendte årsager og hepatitis udgør en risiko for både turister og den lokale befolkning, som ikke kan ignoreres eller nedtones i udviklingslandenes sundhedspolitikker,
- AD. der henviser til, at lokalbefolkningen bør modtage passende uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på at kunne deltage i turistaktiviteter på alle planer,
- AE. der betragter turismen som en drivkraft til bedre uddannelse, der giver lokalbefolkningen mulighed for at lære sprog og nye informations- og kommunikationsteknologier, så den bliver i stand til at fremme sin kulturelle arv i respekt for skikke og traditioner, samtidig med at der stilles krav til befolkningen om at tage hensyn til eller tilpasse sig samfundsudviklingen og den moderne levevis,

- AF. der henviser til, at det ikke desto mindre påhviler de offentlige myndigheder at sørge for, at de lokale traditioner bevares under overholdelse af menneskerettighederne, især kvinders og børns rettigheder,
- AG. der henviser til, at turisme i nogle lande er forbundet med krænkelse af menneskerettighederne, f.eks. børnearbejde, prostitution og seksuel udnyttelse af børn,
- AH. der henviser til, at sexturisme konstant skal bekæmpes af de europæiske og de lokale myndigheder i fællesskab, og at denne indsats skal koordineres med de ikke-statslige organisationer,
- AI. der henviser til, at kun koordinerede foranstaltninger, udbredelse af oplysninger og iværksættelse af sanktioner i henhold til folkeretten har reel virkning,
- AJ. der henviser til, at bred omtale af straffene for sexturisme vil virke afskrækkende, og at forbrydelser i forbindelse med sexturisme skal retsforfølges, hvilket skal kunne ske både i hjemlandet og i det land, hvor forbrydelserne begås,
- AK. der henviser til den positive virkning af de politikker og foranstaltninger, der er iværksat af turoperatører, rejsebureauer og flyselskaber, som udleverer foldere og foreviser videofilm for at informere om problemet i forbindelse med rejser til udsatte destinationer,
- AL. der henviser til, at medlemsstaterne i Verdenssundhedsorganisationen (WHO) er blevet opfordret til at træffe foranstaltninger til beskyttelse af de fattigste og mest sårbare grupper fra »organturisme« og salg af væv og organer,

Turismens betydning for fattigdomslempelse

- AM. der henviser til, at Verdensturistorganisationens projekt »Bæredygtig turisme, et instrument til fattigdomsudryddelse« bidrager til at opnå millenniumudviklingsmålet om at mindske fattigdom, da det tager sigte på at udvikle og støtte turistprojekter i de mindst udviklede lande og udviklingslandene, støtte mikroiværksætterinitiativer om turisme, skabe arbejdspladser, lette markedsadgangen og udvikle den lokale kapacitet for at hjælpe dem, der lever for under én dollar om dagen,
- AN. der henviser til, at turisme ikke er den eneste løsning, men bør være en del af en bredere national fattigdomspolitik,
- AO. der henviser til, at turismen i nogle lande er opstået ved et tilfælde nogle gange som den eneste mulighed for økonomisk udvikling, når den traditionelle landbrugseksportsektor ikke har kunnet bevare sin plads på verdensmarkedet,
- AP. der henviser til, at turisme er en stor kilde til beskæftigelse, og der henviser til, at alle jobskabestiltag skal være i overensstemmelse med Den Internationale Arbejderorganisationens standarder,
- AQ. der henviser til, at de former for turisme, som sikrer lokale arbejdstagere og arbejdsgivere retfærdige indtægter, bør helliges særlig opmærksomhed fra myndighedernes side, navnlig fair turisme,
- AR. der henviser til, at turisme er arbejdskraftkrævende, har en stor andel af kvindelige arbejdstagere og ikke nødvendigvis er importintensiv, og der henviser til, at der ikke er nogen særlige barrierer for indtrængen på markedet, at turisme omfatter alle typer og størrelser virksomheder og skaber muligheder for økonomiske forbindelser downstream i lokaløkonomien, hvilket giver de fattige mulighed for at få ufaglært og delvist faglært arbejde,
- AS. der henviser til, at regeringer kunne skabe incitamenter for virksomheder til at investere og drive virksomhed til fordel for de fattige ved at tilpasse deres licensudstedelses-, bevillings-, forsyningskæde- og markedsføringspolitikker,

Turismens betydning for den økonomiske udvikling og international handel

1. kræver, at der i forbindelse med udarbejdelsen af EU's og AVS-medlemsstaternes udviklingspolitik systematisk og på en sammenhængende måde tages hensyn til turismens følger og princippet om bæredygtig turisme og god regeringsførelse;
2. er af den opfattelse, at det er en forudsætning for en bæredygtig turisme, at turismen bidrager til at forbedre lokalbefolkningens levevilkår, beskytte miljøet og sundheden og støtte den lokale økonomi ved at købe fødevarer, forarbejdede varer, håndværk, tjenester og andre ressourcer lokalt; opfordrer endvidere til, at regeringerne i udviklingslandene fuldt ud inddrager lokalbefolkningen i turistaktiviteterne og sørger for en ligelig fordeling af det økonomiske, sociale og kulturelle udbytte;
3. anbefaler, at Kommissionen lægger vægt på en politik for bæredygtig turisme inden for rammerne af sin samarbejds- og udviklingspolitik og som led i sine udviklingspolitiske retningslinjer og bestræbelserne på at styrke virksomhedsstrukturerne, navnlig i forbindelse med AVS-landene; beklager, at den nuværende strategi for Afrika ikke indeholder nogen henvisning til turisme; anmoder derfor for at give mulighed for effektiv udvikling af anbefalingen om, at personalet i turistafdelingen i Europa-Kommissionens GD Erhvervs politik og i de tjenestegrene, der beskæftiger sig med turisme i AU- og AVS-sekretariatene, bør styrkes, ligesom deres ekspertise bør bruges i spørgsmål, som direkte eller indirekte vedrører turisme;
4. opfordrer AVS-regeringerne til at se nærmere på politiske foranstaltninger, der sikrer, at den økonomiske gevinst geninvesteres i de lokale samfund, hvor turismeprojekter finder sted;
5. insisterer på nødvendigheden af, at de økonomiske gevinster, der opnås ved turisme, geninvesteres i lokal udvikling; anmoder turoperatørerne om at ændre deres »alt inklusive-pakker«, som hindrer det lokale samfund i at få glæde af de økonomiske gevinster, og tilskynder rejsebranchen til at anvende lokalt udstyr/personale, herunder ledelsespersonale, i så vid udstrækning som muligt;
6. opfordrer regeringerne til at fremme indgåelse og udvikling af offentligt-private partnerskaber og til at lette etablering af private virksomheder og andelselskaber i turistsektoren;
7. ønsker, at projekter vedrørende bæredygtig turisme, hvis det er hensigtsmæssigt, skal udgøre en større del af de projekter, der finansieres inden for rammerne af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF);
8. foreslår, at spørgsmålet om bæredygtig turisme og dens økonomiske indvirkning bliver omfattet af de igangværende forhandlinger om de økonomiske partnerskabsaftaler, og at udviklingslandenes interesser i relation til det europæiske marked behandles positivt, når der rejses spørgsmål, som vedrører turisme, inden for rammerne af den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS);
9. bemærker, at turistsektoren i mange udviklingslande grundlæggende er en privat sektor og dermed gør det nødvendigt for EU at sikre sig, at de interesserede parter og andre sociale aktører er fuldt inddraget i alle drøftelser om udviklingspolitik, der berører turistsektoren;
10. anmoder om, at regeringerne i de pågældende lande og turoperatørerne i EU sørger for at overholde bestemmelserne til beskyttelse af menneskerettighederne, af arbejdstagernes rettigheder i overensstemmelse med de minimumsvilkår, der er fastsat af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), og af den europæiske forbruger af turistaktiviteter samt henstillingerne vedrørende turoperatørerne;
11. opfordrer til, at regeringerne i udviklingslandene indfører gennemsigtige og lovbestemte procedurer for adgang til de nationale markeder i overensstemmelse med henstillingerne fra FN's Verdensturistorganisation som en forudsætning for al udenlandsk investering;

Turismens betydning for miljøbeskyttelse og bevarelse af kulturarven

12. kræver, at der indføres politikker og retsakter om bæredygtig turisme for at beskytte og bevare naturressourcerne, kulturarven og de traditionelle jordbesiddelsesordninger;
13. opfordrer til, at de eksisterende tekniske og videnskabelige midler optimeres med henblik på at forebygge beskadigelse eller ødelæggelse af den arkitektoniske kulturarv og skader på miljøet;

14. opfordrer EU til hjælpe turistsektoren med også at integrere miljøaspekter, navnlig hvad angår affaldsforvaltning og udvikling af kystområder;
15. kræver, at alle europæiske investeringer i turisme i udviklingslande underlægges de samme regler, som er gældende for tildeling af EU-støtte til investeringer i Den Europæiske Union, hvorfor der ikke må ydes støtte til investeringer, som bevisligt skader miljøet, menneskerettighederne, de minimumsarbejdsvilkår, der er fastsat af ILO, den indfødte og oprindelige befolknings levevis og modtagerlandets historiske og kulturelle arv;
16. slår til lyd for, at der ydes faglig EU-bistand til lande, som på grund af masseturisme er nødt til at træffe forholdsregler til beskyttelse af de steder, der besøges af turisterne; går desuden ind for, at der udveksles erfaringer baseret på bedste praksis på området;
17. fremhæver, at det er bydende nødvendigt at yde fællesskabsstøtte til lande, som rammes af naturkatastrofer, der påvirker deres turistindustri; slår til lyd for, at der rettes særlig opmærksomhed på de små østaters situation;
18. opfordrer de lokale myndigheder, der oplever en for hurtig stigning i turismen, til om fornødent at træffe foranstaltninger til at begrænse tilstrømningen;
19. anmoder om, at fremme, beskyttelse og sikring af turistaktiviteter sker ved hjælp af initiativer, der bekæmper kriminalitet rettet mod turisme, såsom specialuddannelse af politienheder;
20. ønsker, at Kommissionen som led i sin støtte til bæredygtig udvikling anerkender et lands eller en regions ret til på demokratisk vis at fastsætte egne prioriteringer i forbindelse med finansiering af projekter vedrørende regionalt samarbejde;
21. anmoder medlemsstaternes regeringer og Kommissionen om med støtte fra rejsearrangørerne og erfarne organisationer at fremme etiske normer inden for turisme ved at indføre et certificeret europæisk kvalitetsmærke for »Fair Trade«-turisme;
22. opfordrer EU til at hjælpe regeringerne med at udarbejde, overvåge og gennemføre lovgivning om kontrol af adgangen til og brugen af økologisk skrøbelige områder på land eller til havs;

Turismens betydning for folkesundhed og uddannelse, herunder den sociale indvirkning af sexturismen

23. er af den opfattelse, at indtægterne fra bæredygtig turisme kan bidrage til at øge befolkningens levestandard i udviklingslandene og til at forbedre folkesundheden samt kommunikations-, energi- og teknologiinfrastrukturene;
24. mener, at en passende finanspolitik rettet mod turistbranchen kan skaffe staten indtægter, som kan bidrage til at forbedre sundhedsfaciliteter og anden infrastruktur, der både kan komme lokalbefolkningen og turister til gode;
25. fremhæver, at turismen påvirker de offentlige sundhedsstandarder og lokale sundhedstjenester; anerkender derfor behovet for at mobilisere forskningen i bekæmpelse af malaria, tuberkulose, seksuelt overførte sygdomme (herunder hiv/aids) og oversete sygdomme på europæisk plan;
26. understreger på ny over for Kommissionen, at det er nødvendigt at yde finansiel støtte til børnevaccination med henblik på at dække påtrængende behov for vacciner, der kombinerer antigener mod følgende sygdomme: difteri, stivkrampe, kighoste, hepatitis B og meningitis som følge af hæmophilus influenzae type B;
27. opfordrer turoperatører og rejsebureauer til at underrette deres kunder om risikoen for sygdomme og skader på en bestemt destination og ved en bestemt turistaktivitet samt om værtsamfundets normer og værdier;

28. opfordrer EU til at støtte oprettelsen af fag-, sprog- samt informations- og kommunikationsskoler i AVS-landene, som uddanner personale til de regionale og lokale turistaktiviteter i udviklingslande eller en gruppe af udviklingslande med samme behov;
29. opfordrer EU og medlemsstaterne til at stille deres erfaring og knowhow til rådighed for de udviklingslande, der har turistpotentiale, med henblik på uddannelse af personale på stedet; kræver, at Kommissionen støtter projekter i de udviklingslande, der anmoder om denne knowhow;
30. anbefaler stærkt, at regeringerne i de berørte lande årligt rundsender en liste over tilfælde, hvor de har nægtet at udstede visum til personer på grund af lovovertrædelser, der vedrører sexturisme, forbrydelser mod menneskehed eller terrorisme;
31. anmoder i bestræbelserne på at bekæmpe børnesexturisme:
 - Kommissionen og Rådet om at lægge større vægt på bekæmpelse af børnesexturisme, herunder genopførelse af budgetposten »Bekæmpelse af børnesexturisme i tredjelande« for at sikre, at der afsættes midler hertil;
 - Kommissionen om at anerkende forbindelsen mellem børnepornografi og sexturisme og sikre, at dette spørgsmål rejses i den politiske dialog med tredjelande;
 - Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre, at børns behov og rettigheder prioriteres inden for rammerne af udviklingsbistanden, navnlig børns behov for at blive resocialiseret og genintegreret, når de har været ofre for sexturisme;
32. opfordrer de turoperatører, rejsearrangører og flyselskaber, som allerede har taget skridt til at bekæmpe sexturisme ved at bevidstgøre kunderne og oplyse dem om de retslige risici, til at fortsætte deres indsats, og tilskynder dem, der endnu ikke har gjort det, til at tage sådanne skridt; opfordrer de samme operatører til at samarbejde med myndighederne om at fastslå potentiel kriminel aktivitet;
33. opfordrer alle stater til at sikre transplantationsetikken ved at vedtage foranstaltninger til afskaffelse af »organturisme«;

Turismens betydning for fattigdomslempelse

34. anmoder om, at den etiske kodeks for turisme integreres i hvert enkelt lands nationale lovgivning;
35. opfordrer til støtte til lokale initiativer for bæredygtig turisme, som er rettet mod fattigdomslempelse, bevarelse af biodiversiteten og fremme af menneskerettighederne;
36. opfordrer EU og dens medlemsstater om at yde økonomisk bistand til FN's Verdensturistorganisations initiativ »Bæredygtig turisme, et instrument til fattigdomsudryddelse« og andre initiativer, der sigter på at lempe fattigdommen i udviklingslandene;
37. anbefaler en ny vision til fordel for de fattige i de nationale politikker og turismepolitikken, som har til formål at give de lokale befolkninger og deres organiserede økonomiske aktiviteter mere indflydelse;
38. opfordrer EU's regeringer til at sørge for, at de regler, der finder anvendelse på europæiske selskaber, anvendes fuldt ud i forbindelse med virksomhedsflytning eller udførelse af kontrakter i udviklingslande, navnlig under hensyntagen til de berørte arbejdstageres rettigheder og til en bæredygtig forsyningskæde, der især gør brug af nationale ressourcer;
39. anerkender den rolle, som turismen spiller som en alternativ indtægtskilde for de traditionelle landbrug i små stater, hvis konkurrenceevne på verdensmarkedet er blevet skadet af nye handelsaftaler;
40. understreger, at turisme er en stor kilde til beskæftigelse, og fremhæver derfor, at alle jobskabestiltag skal være i overensstemmelse med Den Internationale Arbejderorganisations standarder;

41. anerkender, at turisme er arbejdskraftkrævende, har en stor andel af kvindelige arbejdstagere og ikke nødvendigvis er importintensiv, at der ikke er nogen særlige barrierer for indtrængen på markedet, at turisme omfatter alle typer og størrelser virksomheder og skaber muligheder for økonomiske forbindelser downstream i lokaløkonomien, hvilket giver de fattige mulighed for at få ufaglært og delvist faglært arbejde;
42. mener, at regeringer kunne skabe incitament for virksomheder til at investere og drive virksomhed til fordel for de fattige ved at tilpasse deres licensudstedelses-, bevillings-, forsyningskæde- og markedsføringspolitikker;
43. pålægger sine medformænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen, FN's Generalsekretær samt til Den Afrikanske Union.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om håndvåben, lette våben og bæredygtig udvikling

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bridgetown (Barbados) den 20.-23. november 2006,
- der henviser til forretningsordenens artikel 17, stk. 1,
- der henviser til Cotonou-aftalen, herunder navnlig til artikel 12,
- der henviser til millenniumtopmødet og -erklæringen samt millenniumudviklingsmålene og beslutningen, hvor der opfordres til fælles foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig handel med håndvåben og lette våben,
- der henviser til FN's handlingsprogram om forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af alle aspekter ved ulovlig handel med håndvåben og lette våben (i det følgende benævnt »handlingsprogrammet«), som blev vedtaget i juli 2001,
- der henviser til den første konference mellem stater, som FN afholder hvert andet år, for at vurdere gennemførelsen af handlingsprogrammet, som blev afholdt i juli 2003, juli 2005 og juli 2006,
- der henviser til FN's Generalforsamlings vedtagelse i december 2005 af det internationale instrument, der skal gøre det muligt for staterne at identificere og spore håndvåben og lette våben i rette tid og på en pålidelig måde ⁽²⁾,
- der henviser til, at protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben, dele, komponenter og ammunition hertil trådte i kraft den 6. juli 2006 ⁽³⁾,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000), der omhandler indvirkningen af krig på kvinder samt kvinders bidrag til konfliktløsning og bæredygtig fred,
- der henviser til konklusionerne fra G8-topmødet i Gleneagles (Det Forenede Kongerige) af juni 2005, navnlig vedrørende fordoblingen af støtte inden 2010 — yderligere US\$ 50 mia. globalt og US\$ 25 mia. til Afrika — og konklusionerne fra G8-topmødet i Skt. Petersborg (Rusland) den 16.-17. juli 2006,
- der henviser til Rom-statutten om oprettelse af ICC,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling den 23. november 2006 i Bridgetown (Barbados).

⁽²⁾ A/60/463 (L.55) beslutning af 8. december 2005.

⁽³⁾ Protokollen, der er kendt som »FN's våbenprotokol«, blev vedtaget i maj 2001 ved Generalforsamlingens resolution nr. 55/255.

- der henviser til EU-strategien om Afrika, som blev vedtaget den 12. oktober 2005,
- der henviser til »Den Europæiske Konsensus om Udvikling«, der blev underskrevet den 20. december 2005,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutninger af 15. marts 2001 ⁽¹⁾, 15. november 2001 ⁽²⁾, 19. juni 2003 ⁽³⁾ og 26. maj 2005 ⁽⁴⁾ om bekæmpelse af spredning og misbrug af håndvåben og lette våben og af 17. november 2005 ⁽⁵⁾ om Rådets sjette årsberetning i henhold til punkt 8 i de operative bestemmelser i EU-adfærdskodeksen for våbeneksport, og af 6. april 2006 ⁽⁶⁾ om bistandseffektivisering og korruption i udviklingslandene,
- der henviser til EU-programmet af 26. juni 1997 til forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig handel med konventionelle våben ⁽⁷⁾, til Rådets fælles aktion 2002/589/FUSP af 12. juli 2002 om Den Europæiske Unions bidrag til bekæmpelse af destabiliserende ophobning og spredning af håndskydevåben og lette våben ⁽⁸⁾, til Rådets fælles holdning 2003/468/FUSP af 23. juni 2003 om kontrol med våbenmæglervirksomhed ⁽⁹⁾ og til EU's strategi om bekæmpelse af ulovlig ophobning og handel med håndvåben og lette våben samt ammunition hertil som vedtaget af Det Europæiske Råd den 15.-16. december 2005 ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til de konklusioner, som blev vedtaget af Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) på dets møde den 3. oktober 2005, hvori EU udtrykte sin støtte til en international våbenhandelstraktat inden for rammerne af FN, som fastlægger bindende fælles standarder for den globale handel med konventionelle våben ⁽¹¹⁾,
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Bruxelles den 12. december 2003,
- der henviser til Bamako-erklæringen om en fælles afrikansk holdning om ulovlig spredning, distribution af og handel med håndvåben og lette våben, som blev vedtaget på OAU-ministermødet den 30. november og 1. december 2000 i Bamako, Mali,
- der henviser til »den fælles afrikanske holdning til revisionskonferencen om fremskridtet med hensyn til gennemførelsen af handlingsprogrammet om forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af alle aspekter ved ulovlig handel med håndvåben og lette våben«, som vedtoges på »Second Continental Conference of African Governmental Experts and Regional Economic Communities on the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons« i Windhoek (Namibia) den 14.-16. december 2005 samt til Den Afrikanske Unions beslutning Ex.CL/DE.255 (viii), som vedtoges i januar 2006 i Khartoum (Sudan),
- der henviser til Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskabs protokol om våben, ammunition og lignende materiel fra 2001, som trådte i kraft i juli 2005,
- der henviser til Afrikas regeringskonference om gennemførelse af handlingsprogrammet »Needs and Partnerships« afholdt i Pretoria i marts 2002,
- der henviser til Nairobi-erklæringen og den koordinerede handlingsplan fra 2000 (herunder de tre ministerrevisionskonferencer i 2002, 2004 og 2005) og Nairobi-protokollen fra 2004 om forebyggelse af, kontrol med og reduktion af håndskydevåben og lette våben i området omkring De Store Søer og Afrikas Horn, som trådte i kraft den 5. maj 2006,
- der henviser til Ecowas-moratoriet om import, eksport og fremstilling af håndvåben og lette våben i Vestafrika fra 1998 og efterfølgende tillæg,

⁽¹⁾ EFT C 343 af 5.12.2001, s. 311.

⁽²⁾ EFT C 140 E af 13.6.2002, s. 587.

⁽³⁾ EUT C 69 E af 19.3.2004, s. 136.

⁽⁴⁾ EFT C 117 E af 18.5.2006, s. 230.

⁽⁵⁾ EFT C 280 E af 18.11.2006, s. 443.

⁽⁶⁾ EFT C 293 E af 2.12.2006, s. 316.

⁽⁷⁾ Vedtaget af Rådet den 26. juni 1997.

⁽⁸⁾ EFT L 191 af 19.7.2002, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 156 af 25.6.2003, s. 79.

⁽¹⁰⁾ Rådet for Den Europæiske Union, 5319/06, 13. januar 2006.

⁽¹¹⁾ Rådet for Den Europæiske Union, 2678. møde i Rådet, Luxembourg, 3. oktober 2005.

- der henviser til, at den interamerikanske konvention om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben, ammunition, sprængstof og lignende materiel (CIFTA) fra 1998,
- der henviser til sin beslutning om den regionale integrations rolle i forbindelse med fremme af fred og sikkerhed, som vedtoges i Wien den 22. juni 2006 ⁽¹⁾,
- der henviser til Generalforsamlingens resolution A/RES/60/68 om imødegåelse af de negative humanitære og udviklingsrelaterede følger af fremstilling, overførsel og ulovlig handel med håndvåben samt voldsom ophobning heraf,
- der henviser til den globale kampagne »One million faces«, som er underskrevet af mere end én million mennesker og 250 ngo'er i hele verden, og som kræver en bindende international våbenhandelstraktat,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Politiske Spørgsmål,
 - A. der glæder sig over den stigende internationale støtte til en retligt bindende international våbenhandelstraktat, der forbyder overførsel af våben, som kan underminere menneskerettighederne og den humanitære folkeret, eller som truer stabiliteten i lande og regioner, eller som kan bidrage til, at væbnede konflikter bryder ud eller eskaleres, som mere end 50 lande officielt har meddelt deres støtte til,
 - B. der glæder sig over de globale principper om våbenoverførsler, som er udarbejdet af ngo'er og juridiske eksperter, og som fastlægger staternes forpligtelser med hensyn til internationale overførsler af våben og ammunition,
 - C. der minder om, at alvorlige korruptionssager i henhold til den ændrede Cotonou-aftale kan medføre høringer i henhold til partnerskabsaftalens artikel 96 og 97, og at disse høringer i særlige tilfælde kan give anledning til særforanstaltninger,
 - D. der er fast besluttet på at reducere den menneskelige smerte, alle aspekter af den ulovlige handel med håndvåben og lette våben forårsager, og der minder om behovet for at inddrage nationale foranstaltninger til regulering af håndvåben og lette våben i postkonflikt- og fredsskabelsestiltag, og der minder om, at der ikke kan skabes sikkerhed eller bæredygtig udvikling uden fred,
 - E. der henviser til, at det anslås, at håndvåben dræber en halv million mennesker hvert år,
 - F. glæder sig over, at der den 24. juli 2006 blev udsendt et udkast til en FN-resolution om effektiv kontrol med import, eksport og overførsel af konventionelle våben, som indeholdt en opfordring til, at der nedsættes en gruppe regeringsexperter, som senest i 2008 indleder en undersøgelse af gennemførligheden af, anvendelsesområdet for og udkast til parametre for et omfattende, juridisk bindende instrument til indførelse af fælles internationale standarder for import, eksport og overførsel af konventionelle våben,
 - G. der henviser til FN-konferencen om status for gennemførelsen af FN's handlingsprogram om håndvåben og lette våben, som blev afholdt mellem den 26. juni og 7. juli 2006 (i det følgende benævnt »revisionskonferencen om håndvåben«), samt til behovet for at sikre en vellykket gennemførelse af konferencens opfølgning, selv om der ikke blev opnået enighed om tiltag og foranstaltninger til at styrke handlingsprogrammet,
 - H. der bemærker, at ovennævnte udkast til resolution, som skal fremlægges ved mødet i FN's Generalforsamlings første udvalg i oktober 2006, skal omfatte staternes forpligtelser til at fremme og beskytte menneskerettighederne, idet en deraf følgende våbenhandelstraktat ellers ikke ville forhindre, at våben leveres til dem, der krænker menneskerettigheder mest,
 - I. der bekræfter sin vedvarende bekymring over den stadige spredning af håndvåben og lette våben, som er udviklingslandenes masseødelæggelsesvåben, forårsager unødigt menneskelig lidelse, forværrer væbnede konflikter og ustabilitet, fremmer terrorisme, undergraver bæredygtig udvikling og retsstatsprincipperne og medvirker til alvorlige overtrædelser af menneskerettighederne og den internationale humanitære folkeret,

⁽¹⁾ EUT C 307 af 15.12.2006.

- J. der glæder sig over udkastet til resolution af 24. juli 2006, som Argentina, Australien, Costa Rica, Finland, Japan, Kenya og Det Forenede Kongerige fremlagde for FN's Generalforsamlings første udvalg, hvori de anmodede om, at der nedsættes en ekspertgruppe med ansvar for udarbejdelse af en rapport om et juridisk bindende instrument om fastlæggelse af fælles internationale standarder for import, eksport og overførsel af konventionelle våben, og indtrængende opfordrede til, at udvalget styrkede ekspertgruppens mandat ved at medtage en direkte henvisning til menneskerettighedslovgivningen, stramme tidsplanen op og udskifte de tvetydige formuleringer om undersøgelse af »gennemførligheden« med klar støtte til en bindende våbenhandelstraktat,
- K. der minder om, at G8-landene står for ca. 85 % af den globale våbenhandel, og at ifølge en rapport fremlagt for den amerikanske kongres den 29. august 2005 udgjorde aftaler om overførsler af konventionelle våben til udviklingslandene 62,7 % af værdien af alle internationale våbenoverførselsaftaler mellem 1997 og 2004, og i 2004 udgjorde våbenleverancerne til udviklingslandene 64,6 % af værdien af alle sådanne våbenleverancer i verden,
- L. der minder om, at G8-landene samlet bruger ca. 63 mia. euro hvert år på udvikling, og at EU og de europæiske lande selv bidrager med mere end halvdelen af den samlede ODA,
- M. der bekræfter, at de udviklede landes eksport af håndvåben og lette våben samt udviklingslandenes indbyrdes eksport deraf kan føre til konflikter og dermed gå imod politikkerne om udvikling og teknisk bistand i disse lande,
- N. der er opmuntret af støtten fra stats- og regeringsoverhovederne på verdenstopmødet i 2005 til gennemførelse af handlingsprogrammet og deres anerkendelse af den negative indvirkning af den ulovlige handel med håndvåben og lette våben på udvikling, fred, sikkerhed og menneskerettigheder,
- O. der henviser til, at der bør rettes passende opmærksomhed på forbindelsen mellem ulovlig og ulovlig fremstilling og overførsel af samt handel med håndvåben og lette våben og korruptionsmetoder i både udviklingslandene og de udviklede lande,
- P. der bekræfter sin beslutning om at styrke handlingsprogrammet og i højere grad at overtale regeringerne til at indgå bindende aftaler om at kontrollere håndvåben og lette våben (herunder våbenmæglervirksomhed og overførsler) gennem international, national og regional lovgivning,
- Q. der er overbevist om, at tiden er moden for det internationale og regionale samfund til at tackle spredningen og misbruget af håndvåben og lette våben gennem bindende internationale standarder, der er baseret på fuld respekt for de internationale love, herunder menneskerettighederne og den internationale humanitære folkeret,
- R. der er bekymret over, at ammunition og sprængstof er udelukket fra det internationale instrument, som sætter medlemsstaterne i stand til at identificere og spore ulovlige håndvåben og lette våben i rette tid og på pålidelig måde, samt at instrumentet ikke er retligt bindende,
- S. der beklager, at der i forbindelse med FN's bredt anlagte høringer kun langsomt sker fremskridt med bekæmpelse af ulovlig handel med håndvåben og lette våben, og at der ikke gives noget tydeligt tilsagn om, at der skal forhandles en retligt bindende international aftale på plads om kontrol med våbenhandel,
- T. der understreger, at handlingsprogrammet kræver, at staterne vurderer ansøgninger om eksportgodkendelser på grundlag af strenge nationale forordninger og procedurer, som dækker håndvåben og lette våben, og som er i overensstemmelse med staternes nuværende ansvar og den relevante internationale lovgivning, og at der under denne vurdering tages særligt hensyn til risikoen for spredning af disse våben til den illegale handel,
- U. der glæder sig over og støtter de kampanjer, som civilsamfundsorganisationer, navnlig dem, der fokuserer på støtte til en våbenhandelstraktat, løbende kører,
- V. der bekræfter, at reduktionen af tilgængeligheden og udbuddet af samt efterspørgslen på håndvåben og lette våben er afgørende for alle stater og deres borgeres velfærd og kan opnås gennem foranstaltninger/initiativer på nationalt, regionalt, kontinentalt og internationalt plan i den henseende generelt, men især gennem:
- en reduktion i fremstillingen af håndvåben og lette våben,
 - en politisk forpligtelse og politiske tiltag til omfattende afhjælpning af de grundlæggende årsager til konflikt,

- forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af ulovlig fremstilling, besiddelse og lagring af, handel med og misbrug af håndvåben og lette våben,
 - fokus på bevidstgørelse og uddannelse af offentligheden,
 - deltagelse i effektive indsamlings- og destruktionsiltag for både overskudsproduktionen af våben og ulovlige våben,
 - effektive afvæbnings-, demobiliserings- og reintegrationstiltag, som fremmer menneskers sikkerhed og bæredygtig udvikling, i fredsftaler,
 - åbning af mulighed for rehabiliterings- og reintegrationstiltag til demobiliserede soldater, tidligere kombattanter og især børnesoldater, som der henvises til Den Afrikanske Unions konklusioner vedrørende postkonfliktgenopbygning og -udvikling under hensyntagen til deres særlige behov, navnlig med hensyn til genforening med deres familier, reintegration i civilsamfundet og hensigtsmæssig rehabilitering,
 - sikring af, at børn beskyttes mod direkte kontakt med håndvåben og lette våben i konfliktområder,
 - anerkendelse af konsekvenserne, herunder kønsrelateret vold, af tilstedeværelsen af håndvåben og lette våben for især kvinder og børn,
 - støtte til gennemførelsen af bestemmelserne i FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000),
 - anerkendelse af behovet for, at programmer om håndvåben og lette våben fortsætter efter postkonflikt- og overgangsstadierne, ved at ensrette reduktionen og forvaltningen af håndvåben i alle nationale og lokale handlingsplaner og strategier relateret til national sikkerhed, udvikling, sundhed, fattigdomslempelse, forebyggelse af kriminalitet og postkonfliktgenopbygning, gennem høring af og samarbejde med alle i lokalsamfundet og alle berørte parter, herunder ngo'er, idet der gøres brug af udviklingsincitamenter, der er tilpasset lokale forhold,
- W. der glæder sig over EU's strategi om bekæmpelse af ulovlig ophobning af og handel med håndvåben og lette våben samt ammunition hertil, og der bekræfter behovet for et sammenhængende overordnet koncept for EU's foranstaltninger udadtil med hensyn til håndvåben og lette våben, som tager højde for langsigtet bæredygtig udvikling, samt behovet for internationalt samarbejde mellem regeringer i internationale organisationer samt for overholdelse af deres forpligtelser i henhold til folkeretten,
- X. der opfordrer EU's medlemsstater til at prioritere kontrol- og udryddelsesstrategier for håndvåben og lette våben, herunder projekter rettet mod afvæbning, demobilisering, hjemsendelse, rehabilitering og reintegration af tidligere kombattanter, i samarbejde med lokalsamfundene og de overlevende fra væbnede konflikter samt at tildele tilstrækkelige midler gennem den 10. EUF til sådanne programmer,
- Y. der henviser til, at en klar, effektiv og harmoniseret fælles våbeneksportkontrolpolitik i EU's medlemsstater, som er baseret på en juridisk bindende adfærdskodeks om våbeneksport, ville være et afgørende bidrag fra EU til AVS-staternes bæredygtige udvikling,
- Z. der gentager, at forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af alle aspekter af den ulovlige handel med håndvåben og lette våben er vigtige elementer i tiltag til støtte af konfliktforebyggelse og -løsning samt bæredygtig postkonfliktgenopbygning og til fremme af varig fred og sikkerhed samt forebyggelse af kriminalitet, hvilket dermed vil bidrage til at skabe betingelser for bæredygtig menneskelige og socio-økonomisk udvikling,
- AA. der endvidere bemærker de særlige behov hos de overlevende fra væbnede konflikter, herunder deres sundheds-, økonomi- og rehabiliteringsbehov, samt kvinders, mænds, pigers, drenges, ældres og flygtninges særlige behov,

- AB. der gentager sin alvorlige bekymring for den ødelæggende indvirkning af håndvåben og lette våben på børn, hvoraf mange er ofre for væbnede konflikter eller tvinges til at blive børnesoldater eller er indblandet i vold i forbindelse med organiseret kriminalitet, idet der i denne henseende tages hensyn til de særlige samlings i FN's Generalforsamling om børn samt Sikkerhedsrådets resolution 1379, 1460, 1539 og 1612, som bidrager til at skabe en omfattende ramme for skabelse af sikkerhed for børn i væbnede konflikter,
- AC. der minder om, at de militære udgifter og gælden, som ifølge UNDP's rapport om menneskelig udvikling fra 2003 er to af de vigtigste hindringer for opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene, og at eksportkreditagentur spiller en vigtig rolle med hensyn til at øge udviklingslandenes militære udgifter og gæld,
1. opfordrer staterne til at nå til enighed om en række globale principper for våbenoverførsler, der som minimum bør sikre, at:
 - alle overførsler autoriseres ved hjælp af en specifik tilladelse eller licens,
 - de eksisterende forpligtelser i den relevante internationale lovgivning respekteres,
 - de våbenembargoer, som FN's Sikkerhedsråd indfører, respekteres og håndhæves, og
 - udstedelse af tilladelser eller licenser skal nægtes, hvis der er risiko for, at de eksporterede våben bruges til at begå alvorlige krænkelse af menneskerettighederne eller den humanitære folkeret, herunder risiko for, at sådanne våben kommer i hænderne på uautoriserede brugere såsom terrorister, lejesoldater og guerillaer og truer den regionale og/eller nationale sikkerhed og stabilitet;
 2. anmoder indtrængende det internationale samfund om straks at indlede forhandlinger med FN om en international traktat om våbenhandel inden for FN med henblik på at oprette et juridisk bindende instrument til reduktion af fremstillingen af håndvåben og lette våben i alle producenterlande samt til kontrol med våbenoverførsler i hele verden som anført i drøftelserne om globale principper, der henvises til i foranstående punkt;
 3. understreger, at de forpligtelser med hensyn til våbenoverførsler, som allerede eksisterer i henhold til international lov, og som navnlig vedrører menneskerettighederne og kriterierne for folkeretten, bør kodificeres;
 4. anmoder alle de kontraherende parter i FN's våbenprotokol om at ratificere protokollen og indarbejde den i deres nationale lovgivning uden yderligere forsinkelser;
 5. anmoder indtrængende de stater, som deltager i handlingsprogrammet, våbenprotokollen og andre lignende internationale og regionale instrumenter og initiativer, om at udarbejde tekniske bistandsprogrammer for at bistå tredjelands eller regionale organisationer, som ønsker at udvikle lovgivningstiltag for at kontrollere handelen med våben;
 6. opfordrer indtrængende de stater, der deltager i handlingsprogrammet og andre lignende internationale instrumenter, til at vedtage en fælles rapporteringsmekanisme til brug i efterfølgende revisionskonferencer eller -processer, som bør udvikles og samordnes af FN's afdeling for nedrustning (DDA) gennem høringer af parterne;

På regionalt plan

7. kræver, at der i forhold til omstændighederne enten oprettes eller udpeges et kontaktpunkt i subregionale og regionale organisationer, som kan fungere som kontakt vedrørende spørgsmål om gennemførelse af handlingsprogrammet;
8. støtter forhandlinger med henblik på at indgå juridisk bindende instrumenter rettet mod at forebygge, bekæmpe og udrydde alle aspekter af den ulovlige handel med håndvåben og lette våben, og opfordrer staterne til at ratificere og gennemføre dem fuldt ud;

På nationalt plan

9. anmoder indtrængende staterne om at gøre overtrædelse af våbenembargoer (herunder finansiel og logistisk støtte) til en kriminel handling i henhold til international lovgivning;
10. anmoder indtrængende staterne om at forbedre funktionaliteten, gennemsigtigheden og den demokratiske kontrol med væbnede styrker, retshåndhavende myndigheder samt strafferetlige systemer kan bidrage til et sikkert miljø, hvor borgerne ikke længere føler, at de er nødt til at bære våben;

11. anbefaler, at nationale love bør gennemføres og håndhæves aktivt for at regulere private militære tjenester og sikkerhedstjenester, som arbejder oversøisk, og såfremt sådanne love ikke findes, at de skal udarbejdes og anvendes for at forbedre lovgivningen og kontrollen med denne voksende sikkerhedssektor;
12. opfordrer indtrængende alle stater til at indføre adfærdskodeksen for retshåndhævelsespersonale ⁽¹⁾ og de grundlæggende principper om retshåndhævelsespersonalets magtanvendelse ⁽²⁾;
13. anbefaler kraftigt regeringerne at forbyde civil besiddelse og brug af alle håndvåben og lette våben samt automatiske og halvautomatiske rifler og maskingeværer;
14. anmoder indtrængende staterne om at udvikle national lovgivning om screening af håndvåben og lette våben samt automatiske og halvautomatiske maskingeværer, og at hindre, at folk, som tidligere har begået vold, navnlig vold i hjemmet, eller som tidligere er straffet for handel med eller for overtrædelse af reglerne om våbenkontrol, erhverver disse våben;
15. fremhæver behovet for at sikre nationale initiativers bæredygtighed ved bl.a. at udarbejde behovs- og ressourcevurderinger, fremme relevante partnerskaber for gennemførelse med civilsamfundet og acceptere staternes hovedansvar for gennemførelsen af foranstaltninger;
16. opfordrer alle aktører til at styrke de eksisterende nationale knudepunkter/nationale koordinationscentre og deres forbindelser med de internationale og bilaterale donorer;
17. mener, at følgende skal prioriteres (som det anbefales i Bamako-erklæringen og handlingsprogrammet):
 - etablering og udvikling af operative nationale knudepunkter, nationale handlingsplaner og/eller nationale koordinationscentre, hvis sådanne ikke allerede findes;
 - behovet for at styrke reglerne for våbenkontrol, herunder behovet for at styrke og harmonisere lovgivningen i den forbindelse; behovet for, at de retshåndhævende myndigheder deltager i uddannelses- og kapacitetsopbygningsprogrammer om alle aspekter af dette, men navnlig om grænsekontrol, lagerstyring og registrering;
 - styrkelse af den operationelle håndhævelseskapacitet, hvor det er nødvendigt, herunder lagerstyring, overvågning, destruktion, registrering og grænsekontrol;
 - forbedring af udvekslingen af oplysninger om og samarbejdsmekanismerne til forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af den ulovlige handel med håndvåben og lette våben;
18. anmoder indtrængende alle de stater, der endnu ikke deltager i gennemførelsen af handlingsprogrammet, om at gøre det;
19. anmoder indtrængende alle stater om at regulere lagerstyring og sikre lagre mod tyv eller forsvinden;
20. anmoder indtrængende alle stater, herunder AVS- og EU-stater om at udveksle oplysninger om våbenmæglervirksomhed;
21. anmoder indtrængende alle stater om så hurtigt som muligt at vedtage de nødvendige lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger til at gøre ulovlig fremstilling af, handel med og ulovlig besiddelse og anvendelse af håndvåben og lette våben, ammunition og lignende materiel til strafbare handlinger i den nationale lovgivning;
22. anmoder indtrængende alle stater til at bekræfte deres løfte om at beskytte børn mod indvirkningen af spredning og misbrug af håndvåben og lette våben samt mod at blive udnyttet som børnesoldater i krigstider;

⁽¹⁾ Adfærdskodeks for retshåndhævelsespersonale, vedtaget ved generalforsamlingsbeslutning 34/169 af 17. december 1979.

⁽²⁾ Grundprincipper for retshåndhævelsespersonales magtanvendelse og brug af skydevåben, vedtaget på FN's ottende kongres om forebyggelse af forbrydelser og behandling af lovovertrædere i Havana, Cuba, fra den 27. august til den 7. september 1990.

23. anmoder indtrængende alle stater om at opfylde deres ansvar i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) ved at sætte en stopper for straffrihed og retsforfølgelse dem, der er ansvarlige for folkemord, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, herunder seksuel vold mod kvinder og piger; fremhæver i denne forbindelse behovet for at udelukke disse forbrydelser fra amnestireglerne, hvor det er muligt;
24. anmoder indtrængende alle stater om at tage højde for kønsspørgsmål samt kvinders særlige behov i deres arbejde med alle aspekter af den ulovlige handel med håndvåben og lette våben med henblik på effektivt at gennemføre handlingsprogrammet og FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed;

Endelige overvejelser og prioriterede foranstaltninger

25. understreger, at den er fast besluttet på at gennemføre og udvide handlingsprogrammet, hvis integritet skal fastholdes, og som ikke bør gøres til genstand for forhandlinger;
26. anbefaler, at der bør udgives en årlig rapport om FN's fremskridt med hensyn til gennemførelsen af handlingsprogrammet på trods af de skuffende resultater af revisionskonferencen;
27. anbefaler efter FN's revisionskonference om handlingsprogrammet, idet den anerkender, at denne proces vil finde sted uden for rammerne af og parallelt med handlingsprogrammet, at der udarbejdes generelle principper for våbenoverførsler, som de interesserede stater skal iværksætte i 2006, og/eller som skal være en parallel og supplerende proces i FN-systemet, som kan resultere i oprettelse af et internationalt instrument;
28. glæder sig over, at FN's Generalforsamlings Internationale Nedrustningskomité den 26. oktober 2006 vedtog en resolution om oprettelse af et omfattende, juridisk bindende instrument til fastlæggelse af internationale standarder for handlen med konventionelle våben; anmoder AVS-EU-staterne om at støtte denne resolution i Generalforsamlingen;
29. beklager dybt, at FN's revisionskonference i juli 2006 ikke kunne nå frem til en fælles holdning og navnlig ikke kunne nå til enighed om principperne for en fremtidig våbenhandelstraktat og ikke etablerede en opfølgingsmekanisme;
30. anmoder om, at de multilaterale og regionale finansielle institutioner, hvor det er passende, træffer foranstaltninger til at oprette programmer om håndvåben og lette våben inden for rammerne af genopbygnings- og rehabiliteringsbestrebelse i postkonfliktområder og bestrebelse på at konsolidere forvaltningsmæssige spørgsmål, styrke lovgivningen og forbedre retshåndhævelsesmyndighedernes operationelle kapacitet med hensyn til håndvåben og lette våben;
31. opfordrer også disse finansielle institutioner til at fremme socioøkonomiske udviklingsprogrammer, der omfatter bevidstgørelse af befolkningen med hensyn til problemerne ved og konsekvenserne af alle aspekter af den ulovlige handel med håndvåben og lette våben;
32. tilskynder, hvor det er hensigtsmæssigt, til regional støtte til nationale nedrustnings-, demobiliserings- og reintegrationsprogrammer, navnlig i postkonfliktsituationer, med særlig henvisning til indførelse, overholdelse, gennemførelse eller styrkelse af relevante love, forordninger og administrative procedurer;
33. opfordrer regionerne til at fremme effektiv lagerstyring og -sikkerhed, navnlig med fysiske sikkerheds-tiltag;
34. opfordrer regionerne til, hvor det er hensigtsmæssigt og på frivillig basis, at udvikle foranstaltninger til at styrke gennemsigtigheden med henblik på at forebygge, bekæmpe og udrydde alle aspekter af den ulovlige handel med håndvåben og lette våben;
35. anmoder indtrængende alle EU- og AVS-stater og de relevante internationale og regionale organisationer, som er i stand til det, til seriøst at overveje at yde bistand, herunder teknisk og økonomisk bistand, til støtte for gennemførelsen af foranstaltningerne i handlingsprogrammet;
36. anmoder indtrængende alle stater og internationale og regionale organisationer, både på regerings- og parlamentsplan, om at samarbejde og udvikle og styrke partnerskaber om deling af ressourcer og oplysninger om alle aspekter af den ulovlige handel med håndvåben og lette våben;

37. anmoder indtrængende alle EU- og AVS-stater og internationale og regionale organisationer om med henblik på at fremme gennemførelsen af handlingsprogrammet seriøst at overveje på anmodning at bistå interesserede stater med at opbygge kapacitet på områder som udarbejdelse af passende lovgivning og forordninger, retshåndhævelse, sporing og mærkning, lagerstyring og -sikkerhed, destruktion af håndvåben og lette våben og indsamling og udveksling af oplysninger, hvilket vil sætte fokus på alle medlemsstaters ansvar for at sikre nationale initiativers bæredygtighed i gennemførelsen af alle foranstaltninger vedrørende handlingsprogrammet;
38. opfordrer alle stater til at oprette en offentlig database med oplysninger, som medlemsstaterne samt internationale, regionale og andre relevante organisationer frivilligt har givet om de berørte landes behov, erfaringerne med gennemførelsen af handlingsprogrammet samt andre oplysninger, som kunne forbedre samordningen og tilpasse ressourcerne til behovet;
39. minder om OECD's Komité for Udviklingsbistands retningslinjer og andre foranstaltninger truffet af udviklingspartnere for at give mulighed for at bruge officiel udviklingsbistand til gennemførelsen af handlingsprogrammet; opfordrer alle stater, agenturer og institutioner til at drage fuld fordel af denne udvikling; kræver en yderligere revision af disse retningslinjer med henblik på at forbedre anvendelsen af ODA til at støtte gennemførelsen af handlingsprogrammet og bekæmpe de negative følger af spredningen og den ulovlige brug af håndvåben og lette våben;
40. opfordrer FN's Sekretariat til at udvise lederskab og koordinere gennemførelsen af foranstaltninger under handlingsprogrammet;
41. opfordrer AVS-EU-Rådet til at forpligte sig til at styrke EU-AVS-samarbejdet om gennemførelsen af handlingsprogrammet samt at afholde regionale konferencer om behov og partnerskaber hvert andet år for at vurdere gennemførelsen i de enkelte regioner, i lighed med »African Needs and Partnerships Conference« i 2002;
42. kræver, at spørgsmål vedrørende håndvåben og lette våben skal integreres i de relevante EU- og AVS-processer og -dokumenter, navnlig i alle freds- og sikkerhedspolitikker og -foranstaltninger fra deres respektive regionale og nationale organer, med henblik på reform af sikkerhedssektoren og nedrustnings-, demobiliserings- og reintegrationsprocessen;
43. kræver, at parlamentariske tiltag og det parlamentariske arbejde vedrørende god regeringsførelse prioriteres som afgørende elementer i enhver strategi for håndtering af håndvåben og lette våben og regionale konflikter;
44. anmoder EU- og AVS-medlemsstaterne, Kommissionens delegationer og de siddende EU- og AU-formandskaber om at forsvare principperne og anbefalingerne i denne beslutning;
45. kræver, at Kommissionen og Rådet i denne henseende hurtigt får afsluttet deres retssag om kompetence-spørgsmålet i en sag om programmer om lette våben og, hvis de ikke kan løse problemet selv, bede Europa-Parlamentet om at mægle med bindende virkning;
46. opfordrer medlemsstaterne til at opfylde de løfter, de afgav i Rådets fælles holdning fra 2003 om våbenmæglervirksomhed; kræver endvidere, at revision af strategien, der foretages hvert andet år, offentliggøres og omfatter en liste over de medlemsstater, der ikke har opfyldt deres løfter på dette område;
47. kræver, at EU's adfærdskodeks om våbeneksport fra 1998 gøres juridisk bindende; opfordrer EU til at underrette AVS-partnerne om de årlige betænkninger om adfærdskodeksen og fremskridtet med hensyn til at gennemføre den;
48. opfordrer specifikt Rådet og Kommissionen til at give mulighed for, at der mobiliseres passende ressourcer til håndvåben og lette våben gennem forordningerne om oprettelse af førtiltrædelsesinstrumentet, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument og instrumentet for førtiltrædelsesbistand;

49. opfordrer EU's medlemsstater til at undersøge de højst problematiske konsekvenser af kreditter fra deres eksportkreditagenturer for tredjelandes fred, sikkerhed og udvikling; anmoder alle medlemsstater om at udlevere detaljerede oplysninger om kreditter til våbeneksport, som ifølge nogle overslag i dag udgør ca. 20 % af de samlede eksportkreditter, der bevilges, og i nogle medlemsstater endda 50 % eller mere; anmoder især medlemsstaterne om at forpligte sig til ikke at bevilge kreditter til våbeneksport i fremtiden;
50. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Europa-Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter, FN's Generalsekretær, Det Parlamentariske Forum for Håndvåben og Lette Våben, den amerikanske kongres samt det panafrikanske parlament.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om vand i udviklingslandene

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bridgetown (Barbados) den 20.-23. november 2006,
- der henviser til artikel 177, 178, 179, 180, 181 og 181a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,
- der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou (Benin), og navnlig til artikel 32, som anerkender behovet for at optimere udnyttelsen af AVS-staternes naturressourcer,
- der henviser til resultatet af det fjerde verdensforum om vand afholdt i Mexico den 16.-22. marts 2006,
- der henviser til Agenda 21, som blev vedtaget på FN's konference om miljø og udvikling i Rio de Janeiro i 1992, og navnlig til punkt 18,
- der henviser til millenniumerklæringen og millenniumudviklingsmålene og den endelige rapport (2005) fra FN's Millennium Project Task Force om vand og sanitet med titlen »Health, dignity, and development: what will it take?«,
- der henviser til den politiske erklæring, der blev vedtaget på verdensstopmødet om bæredygtig udvikling afholdt i Johannesburg den 26. august til 4. september 2002, hvor prioriterede foranstaltninger på fem hovedområder blev identificeret med henblik på at sikre, at FN's millenniumudviklingsmål opfyldes: vand og sanitet, energi, sundhed, landbrug og biodiversitet,
- der henviser til verdensstopmødet om social udvikling afholdt i København (1995) og erklæringen herfra om vandforsyning og sanitære installationer i forbindelse med bekæmpelse af fattigdom,
- der henviser til den internationale ferskvandskonference i Bonn (2001),
- der henviser til FN's konference om vand afholdt i Mar del Plata og handlingsplanen derfra om vurdering og anvendelse af vandressourcer (1977),
- der henviser til den globale høring i New Delhi (1990) om sikkert vand og hensigtsmæssig deponering af affald,
- der henviser til rammedokumentet vedtaget på det 37. møde i Den Afrikanske Enhedsorganisation (OAU), i henhold til hvilket det niende af de 10 mål for nyt partnerskab for Afrikas udvikling (NEPAD) er at opbygge og forbedre infrastrukturen, herunder informations- og kommunikationsteknologi (IKT), energi, transport, vand og sanitet,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling den 23. november 2006 i Bridgetown (Barbados).

- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2003 om vandforvaltning i udviklingslandene og prioriteter for EU's udviklingssamarbejde (P5_TA(2003)0377),
 - der henviser til EU's vandinitiativ, der blev lanceret på verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002,
 - der henviser til AVS-EU-vandfaciliteten, der blev lanceret i 2004,
 - der henviser til rapporten om finansiering af vand, der blev fremlagt på det tredje verdensforum om vand afholdt i Kyoto i marts 2003,
 - der henviser til FN's rapport om udviklingen af vand i verden med titlen »Water, a shared responsibility«, som blev fremlagt den 9. marts 2006,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø (AVS-EU 3916/06/endel.),
- A. der henviser til, at 1,1 mia. mennesker ikke har rigtig adgang til drikkevand, og at 2,6 mia. lever uden tilstrækkelige sanitære installationer (WHO og UNICEF's fælles overvågningsprogram 2004) (¹),
- B. der henviser til, at 1,1 mia. mennesker i 2015 som følge af befolkningsvæksten vil have behov for drikkevandsforsyning og 2,6 mia. for sanitære installationer, herunder henholdsvis 400 og 410 mio. i Afrika, og der henviser til, at drikkevandsbehovet vil fortsætte med at stige støt i lyset af, at verdens befolkning i 2050 forventes at bestå af mere end 9 mia. mennesker,
- C. der henviser til, at vands betydning for den socioøkonomiske udvikling nu er veldokumenteret, idet det er en vigtig faktor for produktionsaktiviteter og spiller en vigtig rolle i landbrug, fiskeri, sundhed, industri, energi, beskyttelse af økosystemer og biodiversitet samt alle former for forbrug for menneskers velfærd,
- D. der henviser til, at drikkevand anerkendes som en grundlæggende menneskerettighed, hvilket er bekræftet i internationale konventioner om sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder, og der henviser til, at vand, som er afgørende for liv og menneskers velfærd, ikke blot kan betragtes som en handelsvare, men også skal ses som et socialt gode,
- E. der henviser til, at vand og sanitet er tværgående spørgsmål i millenniumudviklingsmålene, og der henviser til, at det er afgørende at tage hånd om dem på en hensigtsmæssig måde, hvis disse mål skal opfyldes,
- F. der henviser til, at ingen strategi om bekæmpelse af fattigdom kan ignorere menneskers livsvigtige behov for vand samt behovet for retfærdig og bæredygtig forvaltning af denne vigtige ressource, hvilket er i hele samfundets interesse,
- G. der henviser til, at fremme af bæredygtig, miljøvenlig vandbehandling giver garanti for rent vand og en mulighed for gødskning af landbrugsjord med henblik på fødevareproduktion, og der henviser til, at vand i millenniumudviklingsmålene identificeres som en afgørende miljøfaktor,
- H. der henviser til, at utilstrækkelig adgang til drikkevand og sanitære installationer er årsag til en lang række sygdomme, og der henviser til, at infektioner knyttet til dårlig hygiejne, og risici for folkesundheden generelt, er udbredte i Afrika og i bund og grund skyldes forurening af vandressourcerne, ukorrekt vandudnyttelse og uhygiejnisk adfærd,
- I. der henviser til, at verdens vandressourcer er ulige fordelt, idet 60 % af ferskvandsforsyningen findes i ni lande (Brasilien, Den Russiske Føderation, Canada, Indonesien, Kina, Colombia, USA, Peru og Indien), og der henviser til, at de lande, hvor der er mangel på ferskvand, primært er øer, små lande og tørre lande (herunder Israel, Libyen, Mauretaniens, Kap Verde, Djibouti og Kuwait),

(¹) <http://www.wssinfo.org>.

- J. der henviser til, at tre ud af fire lande — som ofte er politisk, kulturelt og økonomisk forskellige fra hinanden — er placeret ved samme internationale floder, og der henviser til, at vand, som er kilden til liv, bliver en potentiel kilde til spændinger og uoverensstemmelser, der kan vokse til konflikter, når der ikke findes aftaler om rimelig og retfærdig brug,
- K. der henviser til, at adgangen til vand i afrikanske og asiatiske lande er genstand for store sæsonbetonede udsving og regelmæssigt tilbagevendende tørke- og oversvømmelsesperioder, og der henviser til, at nogle kyst- og østater er plaget af problemet med saltvandsnedsivning til grundvandet,
- L. der henviser til, at tørke ofte skyldes ukorrekt arealanvendelse, overgræsning, skovrydning og gennemførelse af store vandingsprojekter, som ikke er bæredygtige,
- M. der henviser til, at de nuværende tendenser for bl.a. demografi, urbanisering, klimaændringer, miljøet og økonomiske strukturer er store udfordringer med hensyn til vandforvaltning i udviklingslandene, navnlig dem i Sahel-regionen,
- N. der henviser til, at intensive produktionsmetoder i landbruget forbruger ca. 70 % ferskvand til vanding, hvoraf 40 % går tabt, og der henviser til, at forbedring af markvandingsteknikker bør resultere i store vandbesparelser og en stigning i landbrugsproduktionen, der vil opveje det, at den regnvandsforsynede produktion ikke kan opfylde alle fødevarerbehov,
- O. der henviser til, at det aktuelle behov for vand til fødevarer skal øges med 50 % i løbet af de næste 10 år med henblik på opfyldelse af millenniumudviklingsmålet om at halvere antallet af fejlernærede mennesker,
- P. der henviser til, at lokalbefolkningen i mange landbrugsdistrikter i Afrika ikke har adgang til brønde, et vandforsyningsnetværk, en drikkevandskilde eller en regnvandsbeholder,
- Q. der henviser til, at udvikling og fremme af passende sanitetsteknologier, gennemførelse af strategier for mobilisering af egne økonomiske ressourcer og inddragelse af lokalsamfundene vil give mulighed for, at anvendelsen af bæredygtige sanitetsmetoder kan øges på lokalt plan i løbet af de næste 10 år,
- R. der henviser til, at manglen på de nødvendige økonomiske ressourcer til fornyelse af infrastrukturen og vedligeholdelse og forvaltning af de eksisterende faciliteter uundgåeligt resulterer i en forringelse af vandtjenesterne og udelukkelse af fattige befolkningsgrupper, navnlig i forstæderne, som følge af tjene-sternes høje pris,
- S. der henviser til, at rationel vandforvaltning kræver, at lokalbefolkningen inddrages, herunder især kvinder, som spiller en vigtig rolle i vandforvaltningen, på nationalt, lokalt og regionalt plan, samt hensigtsmæssige betalingsmetoder med henblik på at sikre universel adgang til det vand, der kræves for at dække de grundlæggende behov, samtidig med at vandet udnyttes effektivt ved at øge brugernes ansvar,
- T. der henviser til, at regeringerne i udviklingslandene ikke kan fastlægge vandafgifterne på et niveau, der afspejler forsyningsomkostningerne,
- U. der henviser til, at manglen på de nødvendige tekniske, økonomiske og menneskelige ressourcer er den grundlæggende årsag til den dårlige forvaltning af vandressourcerne og brugsvandsforsyningen,
- V. der henviser til, at politikker, der omhandler privatisering af vandressourceforvaltningen og liberalisering af offentlige ydelser, har øget væksten i udlandsgælden i de sydlige lande, hvis tilgængelige ressourcer er forbeholdt tilbagebetalingen af gælden snarere end bæredygtig udvikling, adgang til drikkevand, uddannelse, sundhed, bolig og energi,
- W. der henviser til, at privat deltagelse i vandforsyning og sanitære installationer fortsat er beskeden i udviklingslandene,
- X. der henviser til, at privat deltagelse i vandforsyningen fortsat er kontroversiel, idet en generel, ikke-diskriminerende anvendelse af vand bør betragtes som en ret, men at den private sektors deltagelse i nogle tilfælde kan yde et finansielt og forvaltningsmæssigt bidrag til vandforsyningstjenesterne og bidrage til udvikling af ny teknologi og nye færdigheder,

- Y. der henviser til, at der i de fleste udviklingslande er et ægte ønske om at tage højde for spørgsmål om vand, hygiejne og sanitet i udviklingspolitikkerne og -strategierne (decentralisering, bekæmpelse af fattigdom, integreret vandressourcestyring osv.) og vand- og sanitetsfinansieringsinitiativer (EU, NEPAD, Den Afrikanske Udviklingsbank (ADB), det afrikanske ministerråd om vand (AMCOW) osv.),
- Z. der henviser til, at der med henblik på opfyldelse af millenniumudviklingsmålene iværksættes initiativer på europæisk plan, herunder EU's vandinitiativ, som søger at fremme en bedre adgang til drikkevand og sanitære installationer for dårligt stillede befolkningsgrupper i AVS-landene ved aktivt at tage hånd om problemet med underfinansiering,
- AA. der henviser til, at EU og medlemsstaterne yder bistand i størrelsesordenen ca. 1,4 mia. euro pr. år til vand og sanitære installationer i udviklingslandene, hvilket gør EU til den største bidragsyder i verden på dette område, og der henviser til, at denne støtte skal bruges til at styrke den offentlige sektor, som skal garantere adgang til vandforsyningen,
- AB. der henviser til, at EU's vandinitiativ tager sigte på at øge den internationale indsats for at opnå millenniumudviklingsmålene og målene fra verdenstopmødet om bæredygtig udvikling for vand og sanitet, gennem strategiske regionale partnerskaber med alle interessenter — regeringer, civilsamfundet, lokale myndigheder og den private sektor,
1. gentager, at universel, ikkediskriminerende adgang til vand er en ret; mener endvidere, at udviklings- og fattigdomsbekæmpelsespolitikker og -strategier bør tage højde for menneskers livsvigtige behov for vand, navnlig de dårligst stillede grupper, samt behovet for at sikre, at vandressourcerne forvaltes på en retfærdig og bæredygtig måde i hele samfundets interesse;
 2. opfordrer AVS-landene til at indføre landbrugspolitikker og -strategier, som fremmer vandingsmetoder, der skaber store vandbesparelser, og fokusere på kontrollen med vand med henblik på at opnå bæredygtig fødevarer sikkerhed;
 3. anbefaler, at AVS-staterne indfører nye vandproduktions- og vandforbrugsmetoder baseret på bæredygtig integreret vandressourceforvaltning, idet der tages højde for den socioøkonomiske dimension ved vand og sættes fokus på økologisk landbrug baseret på mobilisering af egne ressourcer, fremme af hensigtsmæssige teknologier og inddragelse af alle berørte parter;
 4. opfordrer EU til at rette særlig opmærksomhed på de AVS-lande, der er hårdt ramt af vandmangel og dermed forbundne fænomener tørke og hungersnød, ved at øge støtten dertil;
 5. erkender, at privatisering af vandforsyningen i udviklingslandene fortsat er et yderst følsomt og kontroversielt emne, der bør behandles derefter; opfordrer til, at der føres en politik for privatisering af vandressourceforvaltningen og liberaliseringen af offentlige tjenester i AVS-landene for at håndtere spørgsmålet om social ansvarlighed, og at det er en betingelse, at vandforsyningen og de sanitære installationer er økonomisk overkommelige og har større kapacitet, især til fordel for de fattigste, samt at der tages højde for princippet om, at universel, ikkediskriminerende brug af vand bør betragtes som en ret;
 6. kræver, at det internationale pres på udviklingslandene for at liberalisere deres vandindustrier indstilles i forhandlingerne i de bilaterale og multilaterale fora og gennem de internationale finansielle institutioner, idet dette underminerer deres offentlige tjenester på området;
 7. minder om, at selv om vand og sanitære installationer er tværgående emner, er de endnu ikke blevet integreret i udviklingstiltag inden for andre tilknyttede sektorer som f.eks. landbrug, industri, sundhed, uddannelse, skovbrug og miljø;
 8. konstaterer, at vandressourcerne svinder på grund af klimaforandringer; minder om, at en dynamisk bæredygtig forvaltning af vandøkosystemer er afgørende for forebyggelse og mindselse af klimaforandringerne negative indvirkning;

9. minder om, at det er afgørende, at der skabes øget kendskab til bæredygtige forvaltningspraksisser af hensyn til de fremtidige generationers vandforsynings sikkerhed, en øget fødevarer sikkerhed og en forbedring af befolkningen hygiejneadfærd og adfærd på det sanitære område;
10. opfordrer til en integreret forvaltning af vandressourcer, hvor der tages hensyn til alle legitime anvendelsesområder og krav med vægt på integrering af areal- og vand anvendelse, opstrøms- og nedstrømsområder, og i kystzoneforvaltning og overflade- og grundvandsforvaltning;
11. anerkender, at køn og kultur spille en rolle i forbindelse med udviklingen inden for vand og sanitære installationer; minder om, at alle strategier og løsninger skal tilpasses lokale kulturer og kønsroller;
12. minder om, at bæredygtig adgang til vand og vandforvaltning i udviklingslandene afhænger af stærk politisk vilje, gennemsigtighed og brugernes ejendomsret til ressourcerne;
13. minder om betydningen af at udvikle en ansvarlig vandadfærd hos brugerne, hvilket indebærer et skift fra en udbudsstyret tilgang til en efterspørgselsstyret tilgang til vandforvaltning;
14. mener, at de offentlige myndigheder bør bevare kontrollen over vandforvaltningen, give alle adgang og anvende afgiftsstrukturer, der er gennemsigtige for offentligheden;
15. mener, at de finansielle ressourcer, der er indsamlet i forbindelse med initiativet til fordel for de stærkt gældstyngede fattige lande, bør bidrage til at støtte de vigtige sektorer inden for vand og sanitære installationer, uddannelse og sundhed;
16. tilskynder EU og AVS-landene til at indføre innovative finansieringsinstrumenter såsom lokale, nationale, regionale og kontinentale fonde til støtte for vandpolitikken og de eksisterende offentlige og private finansieringsinstrumenter;
17. opfordrer EU til at fortsætte sine bestræbelser på at sikre bæredygtig adgang til vand i AVS-landene med henblik på at give kontrollen over vand en høj strategisk prioritet, således at AVS-landene kan reducere den strukturelle sårbarhed i de lande, der er hårdest ramt;
18. kræver, at de potentielle muligheder i EU-AVS-samarbejdet styrkes på vandforsyningsområdet og det sanitære område; kræver, at AVS-landene i højere grad prioriterer vand og sanitære installationer i deres strategier og planer for udvikling, samt EU koordinerer sin indsats gennem ordninger som EU's vandinitiativ, AVS-EU-vandfaciliteten og Kommissionens og medlemsstaternes programmer for udviklingsbistand;
19. opfordrer EU til at støtte forskning i vandposter og i udtørring af floder i lavtliggende områder, som kan føre til, at der opstår sumpe og fordampning af op til 50 % af vandressourcerne, jodmangel hos fiskebestanden i floderne og derefter hos befolkningen, især børn;
20. anmoder Kommissionen om at foretage en vurdering og en evaluering af AVS-EU-vandfaciliteten og de projekter, den har finansieret, med henblik på at fastslå, hvorvidt der bør afsættes særlige midler til yderligere initiativer på dette område som led i den 10. EUF;
21. anerkender behovet for en væsentlig stigning i de økonomiske ressourcer til fornyelse af infrastrukturen og vedligeholdelse og forvaltning af de eksisterende vandfaciliteter og sanitære faciliteter med henblik på at forbedre vandforsyningstjenesterne og i højere grad inddrage den store del af befolkningen, som ikke kan betale høje vandforsyningspriser;
22. minder om, at de vigtigste mål med EU's vandinitiativ er at styrke den politiske indsats på vandforsynings- og sanitetsområdet og at effektivisere vandforvaltningen gennem dialog med alle de berørte aktører, herunder civilsamfundet og den offentlige og den private sektor, ved at fremme en politik, der er styret af efterspørgslen, og gennem en koordinering af donorernes bidrag; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at øge deres støtte og engagement med henblik på at nå disse mål;

23. opfordrer til en institutionel styrkelse og kapacitetsopbygning med henblik på at forbedre vandressourceforvaltningen og bekæmpelse af korruption gennem juridiske og politiske reformer, udvikling af de menneskelige ressourcer, uddannelse og netværkssamarbejde;
24. opfordrer de AVS-lande, der anvender samme afvandingsområde til at forbedre koordinationspolitikkerne, tiltagene og strategierne for vandressourcestyring, navnlig ved at etablere og/eller opbygge kapaciteten hos de regionale organisationer med ansvar for vandpolitikken, med henblik på at sikre mægling i uoverensstemmelser om vandanvendelse og fremme udviklingen af en kultur, hvor man deler fælles aktiver, og støtte til mere ansvarlig forvaltning af disse aktiver; opfordrer regeringerne i EU's medlemsstater og det internationale samfund til at støtte AVS-landenes bestræbelser i denne forbindelse;
25. opfordrer til en omfattende dialog mellem forskellige vandforbrugere på lokalt, nationalt og grænseoverskridende plan med henblik på at udvikle en effektiv tværsektoriel planlægning, sikre en hensigtsmæssig forvaltning af reservoirer, udvikle en database om bilaterale vandprojekter, fremme langsigtet institutionel *twinning* og samarbejdet mellem videregående uddannelsesinstitutioner, udveksle lokal viden, bevare økosystemer;
26. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen, FN's Generalsekretær, Den Afrikanske Union samt alle organisationer med ansvar for vandforvaltning.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om undersøgelse af forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er)

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bridgetown (Barbados) den 20.-23. november 2006,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 17, stk. 2,
 - der henviser til sin beslutning af 21. marts 2002 vedtaget i Cape Town (Sydafrika) ⁽²⁾,
 - der henviser til artikel 37, stk. 1, i Cotonou-aftalen, hvori det anføres, at økonomiske partnerskabsaftaler forhandles »i forberedelsesperioden med udløb senest den 31. december 2007«,
 - der henviser til erklæringen fra Den Afrikanske Unions medlemsstaters handelsministre vedtaget i Nairobi (Kenya) den 14. april 2006,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 23. marts 2006 om de økonomiske partnerskabsaftalers indvirkning på udviklingen ⁽³⁾,
 - der henviser til den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) og navnlig aftalens artikel XXIV,
 - der henviser til beslutningerne, afgørelserne og erklæringerne vedtaget af AVS-ministerrådet på det 83. møde afholdt i Port Moresby den 28.-31. maj 2006, navnlig beslutning nr. 2 om økonomiske partnerskabsaftaler,
- A. der henviser til, at det er nødvendigt at gennemføre en kritisk evaluering af ØPA,
- B. bemærker, at forhandlingerne om ØPA'er i de fleste regioner er så godt som kørt fast pga. uenighed om, hvad der forstås ved »udviklingsdimensionen«, som bør være i centrum for drøftelserne om ØPA'er,
- C. der henviser til, at den europæiske side indtil videre har afgivet faste og specifikke løfter om finansiering af udviklingsdimensionen,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling den 23. november 2006 i Bridgetown (Barbados).

⁽²⁾ AVS-EU/3397/02/ændel.

⁽³⁾ P6_TA(2006)0113 (2005/2162(INI)).

- D. der henviser til, at Cotonou-aftalen omhandler spørgsmålet om støtte til økonomisk udvikling og regionalt samarbejde i AVS-landene, navnlig i artikel 21, 22, 25, 29, 30, 33 og 35,
- E. der henviser til de bekymringer, der findes i landene, og i civilsamfundet og den private sektor, vedrørende konklusionerne af de konsekvensanalyser, der er gennemført på nationalt og regionalt plan,
- F. der henviser til, at det vigtigste mål for ØPA'er bør være at bidrage til den bæredygtige sociale og økonomiske udvikling i AVS-landene, gennem fremme af større merværdi for varer og tjenesteydelser, der fremstilles i AVS-landene til nationale, regionale og internationale markeder,
- G. der henviser til, at landbrugssektoren er katalysator for udviklingen i de fleste AVS-lande, fordi det yder et væsentligt bidrag til det nationale BNP og er den største kilde til beskæftigelse og indtægter for mange mennesker,
- H. der henviser til, at ØPA'er bør sikre, at fordelene ved øget handel og økonomisk vækst bidrager til fattigdomslempelse med henblik på opfyldelse af Cotonou-målene,
- I. der henviser til, at uddannelsesniveaet i befolkningen er en grundlæggende faktor for konkurrenceevnen og i nogle AVS-regioner undermineres af den voksende hiv/aids-krise,
- J. der henviser til, at etableringen af et reelt regionalt marked, inden for en toldunion, er et vigtigt grundlag for en vellykket gennemførelse af ØPA'er,
- K. der henviser til, at stigningen i den intraregionale handel, som er hensigten med ØPA'erne, hindres af en svag intraregional infrastruktur og en lang række ikketoldmæssige handelshindringer,
- L. der anerkender EU's ret til at have høje plantesundhedsmæssige og andre sundhedsmæssige standarder og derfor anmoder om øget bistand til AVS-landene med henblik på at sikre overholdelse af disse for at kunne eksportere deres produkter til EU,
- M. der henviser til, at den gensidige handelsfrihed mellem de udviklede lande i EU og AVS-udviklingslandene udgør en stor risiko, indtil AVS-landene bliver konkurrencedygtige,
- N. der henviser til, at ØPA-konfigurationer ikke altid viser eksisterende regionale økonomiske integrationsordninger,
- O. der henviser til, at AVS skal løse spørgsmål om overlappende medlemskab af regionale grupper og etablere langsigtede rammer for regional harmonisering, for at en ØPA kan blive vellykket og fungere,
- P. der henviser til, at den fritagelse, der blev vedtaget af WTO i Doha i 2001 for at give mulighed for præferencehandelsforbindelser mellem EU- og AVS-landene, skulle vare tre år længere (frem til 2007) end Doha-rundens forhandlinger (som skulle afsluttes i 2004), der blev iværksat på samme tidspunkt,
- Q. der henviser til, at det presserende problem med adgang til og rettidig udbetaling af økonomiske ressourcer fortsat er en alvorlig hindring,
- R. der henviser til, at den parallelle gennemførelse af ØPA-forhandlingerne og WTO-forhandlingscyklussen er blevet afbrudt af indstillingen af Doha-runden, hvilket har givet anledning til berettiget bekymring over de forpligtelser, der skal indgås i ØPA-forhandlingerne,
- S. der forstår AVS-landenes tilbageholdenhed med at forhandle, bilateralt eller andet, om spørgsmål, der er blevet forkastet på multilateralt plan,
- T. der anerkender, at et positivt forhandlingsresultat bør bidrage til at omdefinere, hvad en multilateral udviklingsrunde bør bestå af, og der endvidere anerkender, at ØPA'er bør supplere en aftale om Doha og ikke være et alternativ,

- U. der henviser til oprettelsen af ØPA-justeringsmekanismer, der kan imødegå de mistede statsindtægter som følge af ØPA-relateret handelsliberalisering og strukturel tilpasning og støtte den økonomiske udvikling og det regionale samarbejde i AVS-landene,
- V. der henviser til, at artikel 2 i Cotonou-aftalen giver mulighed for forskelsbehandling under hensyntagen til AVS-landenes forskellige udviklingstrin,
- W. der henviser til, at ØPA'er bør give mulighed for at reducere de eksisterende uligheder mellem mænd og kvinder i de økonomiske og sociale sektorer,
- X. der bemærker, at konsekvenserne af ØPA'erne endnu ikke er blevet afdækket på dette tidspunkt i forhandlingerne, for så vidt angår den europæiske side,
- Y. der henviser til, at ØPA'er under alle omstændigheder vil øge AVS-landenes økonomiske behov med hensyn til gennemførelse af bedre regionale integrationspolitikker og økonomisk reform,
- Z. der henviser til, at parlamentarikerne, som repræsentanter for befolkningen og deres institutioner, bør holdes underrettet i hele forhandlingsprocessen,
- AA. der henviser til, at AVS-Rådet i Port Moresby krævede, at den formelle, samlede undersøgelse, der kræves i henhold til artikel 37, stk. 4, i Cotonou-aftalen, skal indbefatte alt og foretages på grundlag af høringer med alle berørte parter, herunder ikkestatslige aktører og parlamentarikere, og der henviser til, at den i lyset af, at dette ikke synes at være sket, hilser en ny beslutning om ØPA'er fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling velkommen,
- AB. der henviser til, at reformen af EU's fælles landbrugspolitik og støtte til produkter, der har eksportinteresse for AVS-landene, har en stor indvirkning på AVS-landenes landbrugseksport til de europæiske markeder,
1. erkender, at ØPA-forhandlingerne udspringer af behovet for at bringe AVS-EU-handelsforbindelserne i overensstemmelse med WTO-bestemmelserne, men opfordrer Kommissionen til at være opmærksom på, at denne overensstemmelse ikke kommer til at overskygge det overordnede mål, som er bæredygtig udvikling; kræver, at fremskyndelsen, planlægningen og omfanget af liberaliseringen skal være på linje med AVS-regionernes harmoniseringsplaner med henblik på at minimere skadelige negative påvirkninger;
 2. opfordrer Kommissionen til ikke kun at fokusere på overensstemmelse med WTO-bestemmelserne, men også til i samarbejde med udviklingslandene at forsøge at forbedre WTO-bestemmelserne, så de i højere grad bidrager til udviklingen;
 3. minder om, at i henhold til Cotonou-aftalen bør ØPA'er i det væsentlige være rettet mod økonomisk vækst og fattigdomslempelse i de lande, som for størstedelens vedkommende er klassificeret som mindst udviklede lande;
 4. kræver, at støtte til strukturel omdannelse af AVS-økonomierne skal prioriteres i forhandlingerne, hvilket vil støtte bæredygtig økonomisk og social udvikling; mener, at ØPA'er bør udarbejdes og forhandles som udviklingsaftaler og ikke som handelsaftaler;
 5. anerkender, at, uanset om det gælder liberalisering af tjenesteydelser eller af konkurrencen og offentlige indkøb, er der behov for robuste lovgivningsrammer, før en sådan liberalisering gennemføres; opfordrer Kommissionen til at støtte og overvåge uafhængige tilsynsmyndigheder som en del af eventuelle ændringer til disse bestemmelser;
 6. opfordrer forhandlerne om at samarbejde om at udvikle en strategi til at øge AVS-landenes konkurrenceevne i landbruget, som går ud over markedsadgang og tager hånd om de egentlige udviklingsproblemer for AVS-landenes landmænd, såsom udvidelse af SPS-kvalitetsprogrammerne i alle AVS-landene;
 7. opfordrer til, at den konkurrencedygtige produktionskapacitet i AVS-landene styrkes, før tolden fjernes;

8. opfordrer Kommissionen og AVS-regionerne til at udforme ØPA'er på grundlag af princippet om asymmetri til fordel for AVS-regionerne, støtte den regionale integration i AVS-landene, etablere forsvarlige og forudsigelige rammebetingelser for fremme af handel og investering i AVS-regionerne;
9. udtrykker bekymring over de nuværende EU-forslag om fri handel med AVS-lande under økonomiske partnerskabsaftaler indgået i Cotonou, der medfører en liberalisering af handlen, herunder handlen med landbrugsprodukter; mener, at denne politik kan skabe problemer med hensyn til AVS-landenes udvikling, hvad angår især fødevarerikkerhed og udvikling af lokale industrier;
10. kræver, at ØPA'er baseres på princippet om først at opbygge og konsolidere regionale markeder, før markederne åbnes i forhold til EU;
11. opfordrer EU til at udvikle mere effektive støtteinstrumenter til produktionsjusteringer i AVS-landene, hvilket vil tilskynde til diversificering af produktionen og fremme en større merværdi;
12. gentager sin opfordring til den europæiske side om at yde støtte med hensyn til finansieringen af omkostningerne til skattejusteringer og økonomisk tilpasning samt investeringer i fjernelse af begrænsninger på forsyningsiden;
13. glæder sig over de nylige løfter om ekstra »Støtte til handel«-ressourcer, som er målrettet mod ØPA-støtte; opfordrer til, at tilrettelæggelsen og tidshorizonten for udbetaling af de lovede midler forklares af både Kommissionen og medlemsstaterne som del af et svar på AVS-landenes anmodninger om yderligere støtte til ØPA'er;
14. opfordrer Kommissionen til at se på, hvordan man kan reducere den bureaukratiske byrde forbundet med EUF-kravene, og AVS-siden om at fremsætte detaljerede, beregnede forslag til, hvordan og hvortil der er behov for yderligere ØPA-relaterede midler;
15. opfordrer til, at yderligere midler ud over de eksisterende EUF-forpligtelser stilles til rådighed, hvis det nødvendigt;
16. opfordrer EU til at støtte korrekt prioritering af udviklingen af AVS-politikker på handelsrelaterede områder i AVS-landene, med efterfølgende indgåelse af interregionale aftaler på handelsrelaterede områder, med henblik på at sikre sammenhæng;
17. opfordrer EU til ikke at udøve unødigt pres og, hvis forhandlingerne ikke er afsluttet inden den 1. januar 2008, forsøge at sikre, at afbrydelse af eksisterende AVS-eksport til EU undgås, mens der arbejdes på en endelig løsning;
18. opfordrer indtrængende Kommissionen og AVS til at anvende ØPA-gennemgangen som en mulighed for åbent at drøfte hindringerne for at afslutte forhandlingerne og fremsætte detaljerede forslag til, hvordan de skal fjernes;
19. minder om, at det fremgår af Cotonou-aftalen, at hvis et land eller en region ikke ønsker at indgå en ØPA/frihandelsaftale, skal det ikke være ringere stillet, hvad angår markedsadgang; opfordrer Kommissionen til at undersøge alle alternative muligheder, som omfatter forbedrede oprindelsesregler, herunder ensidige ordninger som anført i Cotonou-aftalens artikel 37, stk. 6;
20. opfordrer EU til at undlade at stille forslag, som kunne forstyrre de regionale AVS-processer;
21. opfordrer derfor til en rigtig offentlig debat i AVS- og EU-landene, herunder med civilsamfundet og regerings- og parlamentsinstitutioner; opfordrer desuden til, at der etableres passende mekanismer for oplysning og høring;
22. anerkender, at parlamentarisk overvågning med hensyn til undersøgelse af og deltagelse i ØPA-gennemførelse vil bidrage til de fastlagte mål om god regeringsførelse og gennemsigtighed, og at Den Blandede Parlamentariske Forsamling er det korrekte forum til formelt, bredt og officielt at vurdere indvirkningen og gennemførelsen af ØPA'er; opfordrer til, at der nedsættes en overvågningsgruppe inden for Den Blandede Parlamentariske Forsamling;

23. opfordrer Kommissionen til at respektere holdningen hos de regioner, der ikke ønsker at inddrage »Singapore-spørgsmålene« i ØPA-forhandlingerne; minder om, at bilaterale forhandlinger om handel med tjenesteydelser bør respektere de enkelte landes ret til frit at regulere de offentlige tjenester;
 24. opfordrer EU til at forpligte sig til ikke at medtage bestemmelser om intellektuelle ejendomsrettigheder i ØPA'erne, idet disse udgør endnu en hindring for adgangen til livsvigtig medicin, samt til at yde støtte til AVS-landene, således at de kan gennemføre Doha-erklæringen fra 2001 effektivt, dvs. gøre effektiv brug af TRIPS-fleksibiliteten;
 25. pointerer den betydning, som offentlige tjenesteydelser har for udvikling og demokrati, og opfordrer derfor Kommissionen til at udvise forsigtighed, når det overvejes at liberalisere tjenesteydelser og på områder som vandforsyning, sundhed, uddannelse, transport og energi;
 26. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Europa-Kommissionen.
-